

ROMANTICISM: ETT VAPEN AV SATAN

**De skall svara: "Herre! Vårt onda öde besegrade oss och vi gick vilse."
(Koranen 23:106).**

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

INNEHÅLL:

OM FÖRFATTAREN

TILL LÄSAREN

FÖRORD

INLEDNING

LAGLIG OCH OLAGLIG KÄRLEK

ROMANTISK NATIONALISM

ROMANTICISMENS OLIKA IDEOLOGIER

ROMANTIK I RELIGIONENS NAMN

DEN SANNA VISDOMEN SOM KOMMER FRÅN TRO

ROMANTICISM: MISCELLANEA

IDÉN OM ROMANTISK KÄRLEK

DEN FYSISKA SJUKDOMEN ORSAKAD AV ROMANTICISM

SLUTSATS: HUR MAN UNDVIKER SJUKDOMEN ROMANTICISM

MISSUPPFATTNINGEN OM EVOLUTIONEN

NOTER

OM FÖRFATTAREN

Författaren, som skriver under pseudonymen HARUN YAHYA, föddes i Ankara 1956. Han studerade konst vid Istanbuls Mimar Sinan Universitet och filosofi vid universitetet i Istanbul. Sedan 1980-talet har författaren publicerat flera böcker om politiska, trosrelaterade och vetenskapliga frågeställningar. Harun Yahya är välkänd som författare till viktiga verk som avslöjar bedrägeriet framlagt av evolutionister, deras ogiltiga hävdanden och de mörka förbindelserna mellan darwinism och blodiga ideologier.

Hans pseudonym är en sammanställning av namnen ”Harun” (Aaron) och ”Yahya” (Johannes), till minne av de två uppskattade profeter som kämpade mot sitt folks brist på tro. Profetens sigill på omslaget av författarens böcker har en symbolisk innebörd kopplat till böckernas innehåll. Detta sigill representerar Koranen som den sista boken av Gud och det sista ordet av Honom och vår profet, den sista av alla profeter. Under ledning av Koranen och Sunnah, gör författaren det till sitt främsta mål att motbevisa var och en av de grundläggande principerna i icke troende ideologier och säga ”sista ordet”, för att helt tysta invändningar mot religionen. Sigillet av profeten, som fått ultimata visdom och moralisk perfektion, används som ett tecken på hans avsikt att säga det sista ordet.

Alla dessa verk av författaren kretsar kring ett mål: att förmedla Koranens budskap, uppmuntra läsare att överväga grundläggande trosrelaterade frågeställningar, som Guds existens, Hans enighet samt livet efter detta, och att exponera de svaga grundval och förvrängda ideologier som finns inom gudlösa system.

Harun Yahya har en bred läskrets i många länder som Indien, USA, England, Indonesien, Polen, Bosnien, Spanien och Brasilien. Hans böcker har översatts till många språk och engelska, franska, tyska, italienska, portugisiska, urdu, arabiska, albanska, ryska, serbokroatiska (bosniska), Uigur turkiska och indonesiska versioner finns tillgängliga.

Mycket uppskattade över hela världen, har dessa verk varit avgörande för många människor i återhämtandet av sin tro på Gud och för att få djupare insikter i sin tro. Böckernas visdom och uppriktighet, tillsammans med en distinkt stil som är lätt att förstå, påverkar alla som läser dem. De som på allvar begrundar innehållet i dessa böcker, kan inte längre förespråka ateism eller någon annan förvrängd ideologi eller materialistisk filosofi, eftersom dessa böcker kännetecknas av snabb effektivitet, konkreta resultat och ovedersäglighet.

Även om läsare, till trots, fortsätter att uttrycka nämnda frispråkighet och så vidare kommer det bara att vara ett sentimentalt krav, eftersom dessa böcker motbevisar sådana ideologier utifrån sina grundvalar. Alla samtida mekanismer av förnekelse är nu ideologiskt besegrade, tack vare böckerna skrivna av Harun Yahya.

Detta är, utan tvekan, ett resultat av Koranens visdom och klarsynthet. Författaren avser att blygsamt tjäna som ett medel i mänsklighetens sökande efter Guds rätta väg. Ingen materiell vinst eftersträvas i publiceringen av dessa verk. De som uppmuntrar andra att läsa dessa böcker, att öppna sina sinnen och hjärtan och vägleda dem till att bli mer hängivna tjänare till Gud, gör en ovärderlig tjänst.

Samtidigt skulle det bara vara slöseri med tid och energi att propagera för andra böcker som skapar förvirring i människors sinnen, böcker som leder dem in i en ideologisk förvirring och som uppenbarligen inte har några starka och precisa effekter i avlägsnandet av tvivel i människors hjärtan vilket också verifieras från tidigare erfarenheter. Det är omöjligt för böcker som är tilltänkta att framhäva författarens litterära makt snarare än det ädla målet att rädda människor från förlust av tro, att ha en sådan stor effekt. De som tvivlar på detta kan lätt se att det enda syftet med Harun Yahyas böcker är att övervinna misstro och sprida Koranens moraliska värderingar. Framgången och effekterna av dessa tjänster kommer till uttryck i läsarnas övertygelse.

En sak bör dock hållas i minnet: Den främsta orsaken till den fortlöpande grymheten, konflikterna och andra prövningar uthärdade av den stora majoriteten av människor är den ideologiska förekomsten av misstro. Detta kan endast upphöra i och med det ideologiska nederlaget av misstro och genom att förmedla skapandets underverk och Koranens moral, så att människor kan leva enligt den. Med beaktande av tillståndet i världen idag som leder in i en nedåtgående spiral av våld, korruption och konflikter måste denna tjänst tillhandahållas snabbt och effektivt, annars kan det vara för sent.

I detta kraftprov, intar böckerna av Harun Yahya en ledande roll. Genom Guds vilja, kommer dessa böcker att vara ett medel genom vilket människor i det tjugoförsta århundradet kommer att uppnå den fred, rättvisa och lycka som Koranen utlovar.

Till läsaren

Ett särskilt kapitel tillägnas kollapsen av evolutionsteorin, eftersom denna teori utgör grunden för alla antispirituella filosofier. Eftersom darwinism har avvisat skapelsen som ett faktum, och därmed Guds existens, har under de senaste 150 åren detta föranlett många människor att överge sin tro eller falla i tvivel. Det är därför en mycket viktig uppgift att visa alla, som ett oundvikligt bistånd, att denna teori om evolution är ett bedrägeri. Eftersom en del läsare endast har möjlighet att läsa en av våra böcker, anser vi att det är lämpligt att ägna ett kapitel åt att sammanfatta detta ämne.

Alla böcker av denne författare förklarar trosrelaterade frågeställningar mot bakgrund av Koranverser och inbjuder läsarna att lära sig Guds ord och leva enligt dessa. Alla ämnen som rör Guds verser förklaras så att de inte lämnar något tvivel eller utrymme för oklarheter i läsarens sinne.

Böckernas uppriktiga, enkla, och flytande stil ser till att alla, oavsett åldersgrupp eller socialgrupp, kan förstå dem med lätthet. Tack vare deras effektiva, klarsynta berättelseform, kan de läsas vid en sammankomst. Denna och alla andra böcker av författaren kan läsas individuellt eller diskuteras i grupp. Läsare som är ivriga att dra nytta av böckerna kommer att finna diskussion mycket användbar, genom att de kan berätta om sina reflektioner och erfarenheter för varandra. Även de som rigoröst förkastar andlighet påverkas av de fakta som dessa böcker dokumenterar och man kan inte motbevisa sanningshalten i deras innehåll.

Dessutom kommer medverkan i publiceringen och läsningen av dessa böcker som är skrivna enbart för nöjet av Allah att bli ett stort bidrag till Islam. Alla böcker av författaren är mycket övertygande. Av denna anledning, utgör förmedlingen av sann religion till andra, en av de mest effektiva metoderna för att uppmuntra dem till att läsa dessa böcker.

Förord

Detta är en välsignad Skrift som Vi har uppenbarat för dig, [Muhammad]. Människorna bör tänka över dess budskap och lägga dem på minnet, om de har förstånd. (Koranen 38:29).

I samhällen där användandet av religionen har förfallit, är det ofta så att det som är sant kommer att betraktas som falskt, och omvänt, det som är falskt betraktas som sant. Medan man uppmuntrar och främjar ett felande trossystem icke godkänt av Gud, kan dessa samhällen komma att överväga det korrekta trossystemet som otillräckligt eller till och med oönskat. Förvirringen om vad som är förvrängt och vad som är sant är vanligt i icke religiösa samhällen, ett tillstånd som genomsyrar hela deras struktur.

Romantiken är en sådan osanning som felaktigt tros vara ”sann”. I ett samhälle

där människor inte lever efter den sanna religionen, framställs romantiken som en positiv kvalitet utmärkande för medkännande, goda människor. Men, som kommer undersökas punkt för punkt i denna bok, är sentimental längtan en farlig känsla att anta. I huvudsak, en av de mest skadliga egenskaperna för romantiken, för vilken vi måste vara på vår vakt, är att den avvisar ”skäl” som strider mot dess filosofi.

Syftet med denna bok, i hantering av frågan om romantik, är att fästa uppmärksamhet på det faktum att även om det verkar ofarligt, är det i själva verket ett förhållningssätt som leder till vissa överraskande faror. Även om romantiken kan tyckas vara en syn inte långt utöver det vanliga, kommer denna bok visa vilken allvarlig fara det innebär, både för samhället och den enskilde. Och naturligtvis, kommer denna bok visa hur lätt det är att undvika en sådan fallgrop; det vill säga genom att vända sig till Koranen som enda vägledning som Gud har skänkt mänskligheten. Vi kommer att ge många exempel för att klargöra punkten att när man följer Koranen, kan man inte överge anledningar av hänsyn till känslomässigt baserade principer.

IINTRODUKTION

[Du kan] egga så många av dem som du förmår med din [lockande] röst och båda upp dina hjälptrupper och ge dig i lag med dem [och driva dem] att samla rikedomar [på orätta vägar] och [förmå dem att i syndiga förbindelser avla] barn, och ge dem löften - även om Djävulens löften inte är mer än bländverk. - (Koranen 17:64).

Det finns en subtil fara som leder människor bort från religion, hindrar dem från att erkänna Gud som sin Herre, och som i slutändan ger dem många andra former av problem och lidande. Denna fara kan kännas igen i många olika områden i våra liv: den knutna näven av en fascist, den medryckande sången av en kommunist, eller i att citera ett brev skrivet av en ung man som uttrycker sin

kärlek till sin älskade. Allt uppstår från samma skadliga källa.

Den mest störande aspekten av denna fara är att ett överväldigande antal människor inte ser det som en fara alls, inte heller inser de att det faktiskt är ett sinnestillstånd helt fientligt mot religionen. Faktum är, att många ser det inte som ett farligt fel, utan snarare som en dygd att uppmuntra och allmänt propagera.

Denna fara som vi talar om är sentimentalitet som leder människor att leva, inte efter sina skäl, men enligt sina känslor: det är, enligt deras önskemål, hat, deras känslighet för frestelse, och deras envishet.

Sentimentalitet har blivit en del av en kultur av okunskap som nu har fört miljontals människor över hela världen under sitt inflytande, i själva verket är det ett av de vapen Satan använder för att avleda människor från att följa Guds väg, eftersom någon som hamnat i klorna på sentimentalitet förlorar förmågan att använda sitt förnuft. Och, när han inte kan använda sitt förnuft, kan han inte uppskatta det faktum att Gud har skapat honom, inte heller kan han komma att känna igen hans tecken och syften, inte heller kan han leva i enlighet med religionens sublimes sanningar. Ett liv som levs rättfärdigt är beroende av användandet av förnuftet, ty Gud skickade Koranen **”Människorna bör tänka över dess budskap och lägga dem på minnet”**. (Koranen 38:29).

Mer exakt, om det inte behandlas, gör sjukdomen sentimentalitet det omöjligt för en person att förstå eller uppleva religion i dess sanna bemärkelse. Dessutom, såvida det inte behandlas, kommer sjukdomen av sentimentalitet göra det omöjligt att få ett slut på meningslösa tvister, meningslöst lidande, misshandel, nöd- och grymheter som människor utsätter sig för i denna världen.

Denna bok kommer att behandla frågan om sentimentalitet genom att betrakta några exempel på denna kultur av okunskap, både i modern historia, och i vår egen vardag. Ingen borde se sig som immun mot denna fara, tvärtom, bör alla vara på sin vakt för träsket dit Satan vill fälla oss.

LAGLIG OCH OLAGLIG KÄRLEK

Tag inte Mina fiender - de är också era fiender - till bundsförvanter som ni skänker vänskap och tillgivenhet, [människor som] har avvisat den sanning som ni har fått del av... (Koranen 60:1).

Sentimentalitet, eller med andra ord, romantisk längtan, gör sig känd oftast under täckmantel av ”kärlek”. Till exempel, som vi kommer undersöka på följande sidor, hävdar romantiska nationalister att de älskar sitt land, varpå de är fientliga eller aggressiva mot andra nationer. Eller, vi kan tänka oss en ung man som är förälskad i en flicka vilken han förvandlar till det enda fokus i sitt liv: vilket

leder honom att skriva poesi till henne som säger ”jag älskar dig”, och blir besatt av henne till graden av självmord, och faktiskt, att gudomliga henne är begreppet ”kärlek”. Sedan finns det de homosexuella, de som faller under Guds förbud, och skamlöst och enträget utövar sin perversion, även de säger sig ha funnit ”kärlek”.

Som för de flesta människor, tror de att varje känsla som tillskrivs benämningen ”kärlek” är dygdig, ren och till och med helig, och att exempel på romantisk längtan, som det vi nämnt ovan, är helt acceptabelt.

Kärlek är verkligen en underbar känsla som beviljats mänskligheten av Gud, men det är viktigt att skilja på om kärleken är äkta eller inte, och att överväga vem det är riktat till, och vilka känslor den bygger på. En sådan utredning bör uppenbara skillnaden mellan en sentimentalitet som leder till pervers kärlek, och äkta kärlek som uppenbaras för oss av Gud i Koranen.

Dessa frågor kommer vi att undersöka i den här boken. Men först, som förhandskunskaper, låt oss återge meningen med kärlek som den finns i Koranen. Enligt Koranen, ska kärlek visas dem som förtjänar det. De som inte förtjänar det är inte älskvärda. Vi ska till och med distansera oss från dem känslomässigt, eller åtminstone, inte känna oss benägna mot dem. Men de som förtjänar kärlek, förtjänar det på grund av sin dygd.

Den enda varelse som förtjänar absolut kärlek är Gud, som skapat oss alla. Gud gav oss existens, övertygade oss med otaliga välsignelser vi åtnjuter, visade oss vägen och lovade oss evigt paradiset. Han hjälper oss ur varje oro och hör nådigt alla våra samtal. Det är han som föder oss tills vi är nöjda, botar oss när vi är sjuka och återställer vår ande. Därför, älskar den som förstår universums mysterier Gud över allt, och älskar vem Gud älskar, det vill säga de fromma personer som följer hans vilja.

Å andra sidan, de som överträder som gör uppror mot Gud, sin Herre, är inte värda kärlek. Att hysa kärlek mot dessa människor är ett stort misstag, mot vilka Gud varnar de troende i följande ord:

TROENDE! Tag inte Mina fiender - de är också era fiender - till bundsförvanter som ni skänker vänskap och tillgivenhet, [människor som] har avvisat den sanning som ni har fått del av, och som har jagat bort Sändebudet och er [själva från era hem] på grund av er tro på Gud, er Herre! Om ni har valt att kämpa för Min sak och strävar efter [att vinna] Mitt välbehag, [tag dem då inte till vänner] som ni i hemlighet visar tillgivenhet. Jag har full kännedom om det som ni vill dölja liksom om det som ni gör öppet. De bland er som handlar så har avvikit från den raka vägen. (Koranen 60:1)

Som framgår av ovanstående vers, får de troende inte bära någon kärlek till de upproriska. Det finns en viktig poäng här som måste hållas i minnet: även om den troende i sitt hjärta inte känner kärlek för någon som avvisar religion, kommer han göra allt i sin makt för att få honom att tro och underkasta sig Gud. ”Att inte vårda kärleken” för en sådan person betyder inte att känna hat mot honom eller att inte önska det som är bra för honom. Tvärtom kommer en som tror på Gud

förklara innebörden av religion för alla personer som söker den sanna vägen, och som är beredda att ta emot vägledning. Den troende som påminner personen om förekomsten av paradiset och helvetet, och varnar honom för döden, domedagen, och livet efter detta, kommer att fullgöra sin plikt med omsorg och medkänsla.

För övrigt, även om en person inte accepterar tron, trots alla ansträngningar, hindrar det inte muslimen från att hantera honom rättvist. Såvida inte man försöker skada de troende, eller orsaka konflikter och stridigheter mellan människor, bör han likväl fortsätta utöva samma tolerans mot alla, eftersom Gud har gett ett kommando till sina troende:

Gud förbjuder er inte att visa godhet mot dem som inte bekämpar er på grund av [er] tro och inte driver ut er ur era hem, och [Han förbjuder er inte] att bemöta dem med rättvisa och opartiskhet - Gud älskar de opartiska. Det är inga andra än de som bekämpar er på grund av [er] tro och som vill driva bort er från era hem eller hjälper [dem som vill] driva bort er, vilkas skydd och vänskap Gud förbjuder er att söka. De som söker deras vänskap och skydd har begått orätt mot sig själva! (Koranen 60:8-9).

I ovanstående vers, liksom den som citerades tidigare (Koranen 60:1), lär oss Gud i sin stora visdom, en sak som är mycket viktig att förstå. Känslor får inte styra en persons beteende eftersom det kan leda till allvarliga misstag. En person måste agera, inte efter sina känslor, utan efter sina skäl, sin fria vilja och Guds bud. Dessutom måste han träna sina känslor för att uppfylla sitt förnuft och sin vilja.

Vi kan känna igen detta behov på alla som har fallit i sentimentalitetens trask. Hundratals miljoner människor förslavas till deras hjärtans önsningar, deras ambition, passion, hat och ilska. De gör saker irrationellt och rättfärdigar sina handlingar genom att hävda hjälplöshet, säger till exempel, ”jag kan inte hjälpa det. Jag bara gillar det” eller ”jag kan inte hjälpa det. Jag vill ha det. Jag känner för det”. Men, det faktum att en person ”känner för det” betyder inte att saken är bra eller legitim. Vårt inre jag uppmanar oss alltid att göra fel, med Satan som uppmanar oss att begå ännu större fel. När någon agerar i strid med Guds vilja och säger ”jag kan inte hjälpa det. Jag känner för det” fungerar hans inre jag som redskap för Satan. I Koranen hänvisar Gud till dessa människor på följande sätt:

HUR SER du [Muhammad] på den som gör sina egna passioner till gud? Eftersom Gud vet [att hans sinne är stängt för all vägledning], har Han låtit honom gå vilse och tillslutit hans öron och förseglat hans hjärta och bundit för hans ögon. Vem kan vägleda honom sedan Gud [har övergett honom]? Skall ni inte tänka över detta. (Koranen 45:23).

På sidorna som följer kommer vi att undersöka olika exempel på överdriven romantik, en slags sentimentalitet. Vi kommer att diskutera faror för dessa människors sätt att tänka, och förklara hur sjukdomen kan behandlas.

ROMANTISK NATIONALISM

Medan förnekarna av sanningen drevs av ett fanatiskt hat, den hedniska okunnighetens hat, lät Gud ett stort lugn sänka sig över Sitt Sändebud och de troende och gjorde dem starkt medvetna om [innebörden av] ordet gudsfruktan; denna [nåd] förtjänade de i hög grad, ja, de var värdiga den. Gud har kännedom om allt. (Koranen 48:26).

Mest vanligt, är romanticism förstått som romantik eller den romantiska rörelsen av det nittonde århundradet, men förutom dessa former är romantik också nära relaterat till vissa politiska känslor. Den viktigaste bland dem är ”romantisk nationalism”, som dök upp i slutet av nittonhundratalet, och utövade stort inflytande i världen fram till mitten av tjugotalet.

För det första, måste det vara tydligt att vår kritik inte riktas mot nationalismen i sig, utan mot ”romantisk nationalism”. Det finns en stor skillnad mellan de två.

Fanatisk vrede

Nationalism, i sin vanligaste bemärkelse, refererar till individens kärlek till sitt folk och sitt land. Detta är en bra och helt legitim känsla. Eftersom det inte går religionen emot, har den ingen skadlig effekt för mänskligheten. Precis som en individs kärlek till sin mamma eller pappa är en legitim känsla, så är även kärleken till nationen som fostrat honom i en gemensam tro och kultur, en legitim känsla.

Nationalistiska känslor blir oäkta när de blir irrationella eller alltför passionerade. Om en person av kärlek till sitt land, utan motivering börjar hysa känslor av fientlighet mot en annan nation, eller trampar över rättigheterna för andra nationer för sina egna intressen, till exempel om han erövrar deras land eller förverkar deras egendom har han överskridit legitima gränser. Eller, när han låter sin kärlek för sin nation förvandlas till någon slags rasism, det vill säga när han hävdar att hans egen nation i sig är överlägsen en annan, har han antagit en irrationell syn.

Gud fäster vår uppmärksamhet på denna irrationella nationalism i Koranen. Det som beskrivs i följande verser som ”fanatisk vrede” är ett karakteristiskt inslag i samhällen som är skilda från religionen.

Medan förnekarna av sanningen drevs av ett fanatiskt hat, den hedniska okunnighetens hat, lät Gud ett stort lugn sänka sig över Sitt Sändebud och de troende och gjorde dem starkt medvetna om [innebörden av] ordet gudsfruktan; denna [nåd] förtjänade de i hög grad, ja, de var värdiga den. Gud har kännedom om allt. (Koranen 48:26).

Medan ovanstående vers talar om ”fanatisk vrede”, talar den också om lugnet som Gud skänker dem som tror på Honom. Denna sammanställning pekar på det faktum att om en person som älskar sin släkt, sin klan eller sitt samhälle, hyser hat eller aggression mot andra som ett resultat av den kärleken, är hans beteende felande. Tvärtom, önskar Gud sina tjänare att njuta av fred, lugn och trygghet; med andra ord, det andliga tillstånd som Gud önskar för Hans efterföljare är en

där rationalitet är det yttersta.

”Fanatisk vrede” tillåter inte ett sådant önskvärt tillstånd att existera, utan ställer en grupp mot en annan, baserat endast på skillnader i språk, färg, stam eller klan. Gud beskrev denna ”fanatiska vrede” redan för 1400 år sedan i Koranen, och idag är det fortfarande möjligt att bevittna dess effekter i alla delar av världen. Det finns människor i Afrika som stryker andra till döds bara för att de tillhör en annan stam. I Europa förvandlas en fotbollsmatch till väpnad strid när ”huliganer” slår fans av motståndarlaget nästan till döds, bara för att de tillhör den motsatta sidan. I västvärlden finns det organisationer vars enda syfte är att skapa hat mot afrikaner, judar, turkar och andra minoriteter, till och med till den grad att göra dem till mål för terroristangrepp.

Inverkan av ”fanatisk vrede” genomsyrar inte bara de lägsta klasserna, utan även de högsta nivåerna av vissa samhällen. Det finns många länder som utnyttjar frågan om en enkel gränstvist som ursäkt för att utföra öppna aggressionshandlingar. För att tillfredsställa sina krigförande tendenser, kastar de sina länder in i ett krig som envist kvarstår i sin aggression i år, och störtar inte bara medborgarna i fiendeland, utan även sitt eget folk i misär. Dessa myndigheter som fattar sådana beslut lider av det som vi hänvisar till ”fanatisk vrede”. Som förklaras i den ovan citerade versen, han som ”fyller sitt hjärta med fanatisk vrede” lever i okunnighet.

Bland dessa okunniga finns också de som anstiftade de två största katastroferna under det tjugonde århundradet: det första och andra världskriget. Drivna av sådana falska föreställningar som ”tyskt hjältemod”, ”engelsk stolthet” och ”ryskt mod”, utsatte de sitt eget folk, liksom hela världen, för stort lidande. 65 miljoner människor spillde sitt blod och tiotals miljoner lämnades som krymplingar, änkor och föräldralösa.

Den grundläggande orsaken till dessa katastrofer var ”fanatisk vrede”. Vi refererar nu till det som ”romantisk nationalism”.

Födelsen av Romantisk Nationalism

Nationalism som idé spreds i hela Europa under artonhundratalet. Innan dess levde människor under makten av många feodalherrar. Senare kom de samman under en enda nation-stat som styrdes genom en central administration. Europeiska länder som Frankrike och England var bland de första att ansluta sig till idén om nationalism och bli en nation-stat. På nittonhundratalet hade de flesta av Europas nationer uppnått nationell enighet.

Endast två länder deltog inte i denna utveckling: Tyskland och Italien. I dessa båda länder, varade furstendömenas eller småstadsstaternas makt mycket längre. Italien uppnådde nation 1870, och Tyskland bara ett år senare, 1871. Med andra ord, båda dessa länder var senare än andra europeiska länder att anta och genomföra idéer om nationalism. Dock var denna särskilda situation orsaken till utvecklingen av ett mer radikalt varumärke för nationalismen i dessa två länder

än i de andra länderna i Europa. Enligt den utbredda uppfattningen av samhällsvetare, är orsaken till födelsen och makttillträdet i dessa två länder av de extrema formerna av nationalism, nazism och fascism, spridningen av fanatiska nationalistiska känslor förknippade med det sena bildandet av nationell enighet.

I dessa två länder, och framförallt i Tyskland, var de som främjade idén om fanatisk nationalism kända som **”romantiska nationalisterna”**. De grundläggande funktionerna som kännetecknar romantiska nationalisterna är deras exaltation av känslan på bekostnad av förnuftet, deras tro på att deras nation är begåvad med en mystisk och hemlighetsfull ”anda”, och att denna anda gör deras nation överlägsen andra. Mot slutet av nittonhundratalet, var romantisk nationalism influerad av rasistiska teorier som sedan fick bred acceptans, och som ledde till påståendet att europeiska raser var överlägsna de andra raserna i världen, och därför hade rätt att härska över dem.

Romantisk nationalism spred sig snabbt, igen, särskilt i Tyskland under de två första decennierna av nittonhundratalet. Författare som Paul Lagarde och Julius Langbehn stödde idén om en slags hierarkisk världsordning som tyskarna skulle administrera. De hävdade att detta skulle kunna uppnås på grund av den naturliga överlägsenheten av den ”tyska anden” och det ”tyska blodet”, och för detta ändamål, måste tyskarna vända ryggen mot monoteistiska religioner såsom kristendomen, och återvända till sitt hedniska förflutna.

Tillväxten av mystiska (ockulta) föreningar i Tyskland spelade en viktig roll vid spridningen av romantisk nationalism under denna period. Den världsbild som delades av dessa samhällen var sammansatt av flera ytliga idéer som dessa: Människor kan uppnå sanningen inte med sina skäl men genom sina känslor och intuitioner; varje land har en nationell ”anda”, den tyska nationella ”andan” är en hednisk anda. Dessa samhällen beredde vägen för uppkomsten av Hitler och nazismen. Den engelske historikern Michael Howard skriver att ”uppkomsten av en pan-tysk nationalistisk rörelse som hämtade sin andliga styrka från ockultism och dess ideologi från de esoteriska filosofier av de hemliga sällskapen... skapade...de extrema rasistiska doktriner, som på 1920-talet, gett upphov till nationalsocialismen”.¹

Faktum är, att den romantiska nationalismens enda bidrag till mänskligheten har varit att förbereda grunden för nazismen, en av historiens mest brutala och blodiga regimer.

Den romantiska nationalismens schizofreni

Eftersom romantiska nationalisterna trodde att de skulle finna sanningen genom ” känsla och intuition” och inte genom skäl, kom de att anamma en mycket förvirrad bild av världen, en som reflekterade deras dåliga andliga tillstånd. Den amerikanska professorn i historia, Gerhard Rempel, beskriver i sin artikel med titeln ”Reform, Liberation and Romanticism in Prussia” det andliga tillståndet för de romantiska nationalisterna med följande ord:

Romantikerna försökte fly in i fantasi, sentimentalitet och allegori. Andligen lekte de med döden, med grubbel, med dystyret, ogenomskinliga uppehåll av mörker. Novalis (en pionjär för de tidiga tyska romantikerna) sade: "Livet är en sjukdom för anden". Vad vi har här är början på estetisk pessimism... Romantiken avslöjade de djupare irrationella krafterna av den mänskliga anden... Novalis trodde att alla världar och åldrar kunde återförenas genom den magiska fantasin... Genom den patriotiska litteraturen om befrielsekriget nådde denna "själens dans" den breda massan av populationen.

De tyska romantikerna utvecklade kulten av esteticism som en gång var en förkastning av skäl och ett försök att gripa enighet och omedelbarhet i en ögonblicklig handling. I denna teori var det poetiska det absolut riktiga.²

Grunden för romantisk nationalism var baserad på "känsla". Denna fantasifulla ideologi producerade individer som var avskärmade från verkligheten, vilse i ett virrvarr av sina egna sinnen. Romantiken, förslavar människor till sina känslor, och får dem att tappa kontakten med verkligheten, och på detta sätt kan det jämföras med den psykiska sjukdomen schizofreni (de som lider av schizofreni är helt avskärmade från verkligheten och lever i en värld som skapats av deras egna fantasier).

Sjukdomen schizofreni ger en gripande analogi av det andliga tillståndet i romantisk nationalism, som bygger på ett antal felande idéer, främst bland dem är föreställningen om "blod" och "fosterland", som det sedan avgudar och förvandlar till tvångstankar som blint eftersträvas. I Tyskland, i början av det tjugonde århundradet, tog idén om "Blut and Boden" (blod och fosterland) fart. Enligt denna uppfattning, var det tyska blodet och det tyska fosterlandet heligt, och de minoriteter inom landet som inte tillhörde den tyska rasen sågs som förorenande för tyskt blod och förnedrade det tyska fosterlandet. Denna ström av tankar utövade stort inflytande på den nazistiska ideologin, som såg spillt blod som en del av ett heligt korståg. Under ett misslyckat kuppöversök 1923, tog Hitler en festflagga färgad med nazistiskt blod och praktiskt taget gjorde den till en symbol för tillbedjan. Denna flagga kom att bli känd som "*Blutfahne*" (blod sjunker). Den bevarades som den var och blev den mest heliga symbolen i alla nazistiska sammankomster. Andra, nya flaggor rördes av den, så att den skulle kunna överföra något av sin "heliga" kvalité.³

Blodutgjutelse i Romantisk Nationalism

Den typ av attityd som anser blod och blodutgjutelse som heligt har varit orsaken till de blodigaste konflikterna som skådats i mänsklighetens historia. De första och andra världskriget var sammandrabbningar mellan romantiska nationalisterna. Strömmen av romantisk nationalism var mest tydlig i Tyskland, men hade också vid samma period sitt inflytande i engelska, franska och ryska samhällen, där det också var ansvarigt för att dessa länder drogs in i krig. De problem som annars hade kunnat lösas genom diplomati blåstes upp till storm, och tillfogade slutligen världen en massaker med miljontals människoliv.

För att förstå resultaten av romantisk nationalism, är det lämpligt att studera utvecklingen av det första världskriget. Även om många länder deltog i kriget, spelade endast ett fåtal av dem en avgörande roll. På ena sidan var England, Frankrike och Ryssland; på andra sidan Tyskland och det Österrikisk-Ungerska imperiet. I början av kriget, delade alla generaler en gemensam strategi: genom en kraftfull attack skulle fiendens linjer fördelas och dirigeras, och inom några veckor skulle segern uppnås. Hur som helst, ingen vann segern i kriget.

År 1914 invaderade Tyskland plötsligt Frankrike och Belgien. Efter ett inledande skott var styrkorna engagerade i striden, frontlinjer av misshandel hade upprättats och efter nästan tre och ett halvt år hade ingen ytterligare mark vunnits. Varje sida attackerade den andra flera gånger i hopp om att dela upp den motsatta fronten, men situationen förblev oförändrad. I det berömda slaget vid Verdun, initierad av en tysk attack, dog totalt 315 000 franska och 280 000 tyska soldater, men fronten flyttades tillbaka bara ett par kilometer. Månader senare, lanserade engelsmännen och fransmännen en motattack i slaget vid Somme, och som en följd av detta blodiga engagemang dog 600 000 tyska soldater, mer än 400 000 engelska, och cirka 200 000 franska soldater. Ändå, var den tyska fronten driven tillbaka endast 11 kilometer. Med sin brinnande entusiasm färgad av romantiska marschlåtar och genom den hänförande poesin framhävdades den **”tyska andan”**, **”engelska äran”** och **”franska tapperheten”**, militära strategier och taktiker gjorde slutligen okloka beslut, vilket orsakade slakt av sitt eget folk. De flesta av de soldater som överlevde de tre och halvt åren i leriga diken, utan att ens kunna lyfta huvudet på grund av det ständiga bombardemanget, drabbades också psykiskt som ett resultat av sina erfarenheter.

Ett fruktansvärt exempel på meningslös blodsutgjutelse som påföljd av den romantiska nationalismen under det första världskriget var attacken mot de tyska linjerna under ledning av den franska generalen Robert Nivelle i april 1917. Före slaget lovade Nivelle att ”inom två dagar skulle han dela upp de tyska linjerna och inom en vecka vinna en avgörande seger”. Trots att den tyska armén var mer fördelaktigt placerad, ställde den franska armén upp för att hedra detta orimliga löfte och attackerade den 16 april. En attack de hade hoppats skulle sluta inom två dagar varade mer än en och en halv månad, utan resultat, annat än död för hundratusentals soldater och slutligen, uppror bland de franska trupperna.

Samma blodslustmentalitet aktualiserades igen under andra världskriget, men denna gång med ännu större förluster. Totalt 55 miljoner människor dog till följd av den övermodiga ambitionen hos psykopatiska romantiker såsom Hitler, Mussolini och Stalin.

Det är inte bara i globala konflikter som romantiken spelar roll; den ligger också till grund för krig och aggression mellan olika länder, stammar och organisationer. Utan en tydlig förståelse för de faktorer som ingår i den situation där de levde, har miljontals, påverkade av känslomässiga slagord, berättelser om hjältemod, omrörande marscher sånger och dikter, tagit till vapen och skjul, inte bara sitt eget blod utan också blodet från dem de ansåg vara fienden, och på så sätt tagit med sig världen i ett djup av förvirring och konflikt.

I början av den här boken, påpekade vi att sentimentalitet är ett vapen som används av Satan för att avleda mänskligheten från Guds väg, och leda dem in i misär. Denna fälla som Satan har satt för mänskligheten framgår tydligt i romantisk nationalism. I Koranen, återger Gud hur Satan lämnar dem under hans inflytande i ett tillstånd av skräck, förvirring och fientlighet:

[Gud] svarade: "Bort härifrån! [Vi ger dig detta uppskov, men] ni skall få helvetet som belöning, du och de som följer dig - en riklig belöning! [Du kan] egga så många av dem som du förmår med din [lockande] röst och båda upp dina hjälptrupper och ge dig i lag med dem [och driva dem] att samla rikedomar [på orätta vägar] och [förmå dem att i syndiga förbindelser avla] barn, och ge dem löften - även om Djävulens löften inte är mer än bländverk. – (Koranen 17:63-64).

Ovanstående vers berättar hur Satan, med hjälp av individerna under hans kontroll, kommer "locka någon av dem han kan med sin röst" och "demonstrera sitt kavalleri och sitt infanteri mot dem" – medel att framkalla romantisk nationalism.

Darwinism: Den intellektuella grunden för Romantisk Nationalism

Romantiska nationalister har tillgripit några filosofiska och så kallade vetenskapliga avslöjanden för att motivera sin förkärlek till blodsutgjutelse. Grunden för dessa uppenbarelser är Darwins teori om evolution.

Darwin, en engelsk biolog, skrev en bok som heter *The Origin of Species* som publicerades 1859. I denna bok, hävdade han att en skoningslös kamp förekommer i naturen, och enligt huruvida de vinner fördelar eller inte i kampen, utvecklas levande ting och nya arter tillkommer. Med andra ord, enligt Darwin, är nyckeln till utveckling i naturen konflikt. I en annan bok, *The Descent of Man*, som publicerades 1871, utvecklade Darwin sina idéer mer övertygande och hävdade dessutom att vissa raser av mänsklighet var mer avancerade i förhållande till andra, därmed lades grunden till den vetenskapliga rasismen. Darwin ansåg de vita raserna i Europa som "avancerade raser" och ansåg afrikaner, asiater och även turkar, som "primitiva och halv-apor".

Med spridningen av Darwins teori, fick rasismen och militansen snabbt stöd, till den grad att det började uppfattas som "vetenskapligt faktum".

Förhållandet mellan darwinism och romantisk nationalism bör därför vara tydligt: romantiska nationalister grundade sin lust för konflikter, och besattheten av sin egen ras överlägsenhet framför andra, på darwinismen.

Det är möjligt att känna igen darwinismens katastrofala inflytande i den extraordinära graden av blodsutgjutelse som ägde rum under första världskriget. Utan ett ögonblicks tvekan, skickade tyska, franska, engelska, ryska och

österrikiska generaler tusentals soldater i döden, för ingenting. De efterlevde den darwinistiska sloganen att, ”levande ting utvecklas genom konflikter och raser stiger till överlägsenhet genom krig”. Det var i enlighet med denna tanke som de gav kommando för krig.

Till exempel, var sambandet mellan krig och den naturliga konfliktens lag upprätthållet av Friedrich von Bernhardi, en general från första världskriget. ”Krig”, förklarade Bernhardi, ”är en biologisk nödvändighet”, det ”är lika nödvändigt som kampen i naturens element”; det ”ger ett biologiskt rättvist beslut, eftersom beslutet vilar på sakens natur”.⁴

Befälhavaren av det österrikisk-ungerska imperiet, general Franz Baron Conrad von Hoetzendorff, skrev i sina memoarer efter kriget:

Filantropiska religioner, moraliska läror och filosofiska läror kan förvisso ibland tjäna till att försvaga mänsklighetens kamp för tillvaron i sin grymmaste form, men de kommer aldrig att lyckas med att ta bort det som ett drivande motiv av världen... Det är i enighet med denna stora princip som första världskrigets katastrof kom som resultatet av drivkrafterna i livet av stater och folk, som ett åskväder som genom sin natur måste urladda sig själv.⁵

Tysklands förbundskansler Theobald von Bethmann-Hollwegs rådgivare och nära vän Kurt Riezler skrev 1914: evig och absolut fiendskap är i grunden inneboende i relationerna mellan folken; och fientligheten som vi ser överallt... är inte resultatet av en perversion av den mänskliga naturen, men är kärnan i världen och källan till livet självt.⁶

Romanticism uppmuntrar passionerat tillhörighet mellan de av de egna leden, men uppmanar till ilska och hat mot andra. Detta är en ande helt i enlighet med det darwinistiska begreppet ”rasernas kamp för överlevnad”. När den tillämpas inom samhällsvetenskapen, får Darwins teori namnet ”Social Darwinism” och har varit en stor källa till motivering för romantisk nationalism och rasism. Den amerikanske författaren Janet Biehl, har i sin artikel med rubriken ”Ecology and the Modernization of Fascism in the German Ultra Right” följande att säga om detta ämne:

Social Darwinism har djupa rötter i den tyska ultra högern... Som den angloamerikanska sociala darwinismen, projicerade den tyska sociala darwinismen mänskliga sociala institutioner på den icke mänskliga världen som ”naturlagar”, och åberopade därefter dessa ”lagar” för att rättfärdiga den mänskliga sociala ordningen som ”naturlig”. Det gällde också mottot ”starkast vinner” för samhället. Men där den angloamerikanska sociala darwinismen tänkte den ”starkaste” som den enskilde entreprenören i en ”blodig tand och klo” kapitalistisk djungel, tänkte den tyska sociala darwinismen överväldigande den ”starkaste” i termer av ras. Således, ”starkast” ras inte bara borde, utan skulle överleva, och besegra alla sina konkurrenter i sin ”kamp för överlevnad”.⁷

I Tyskland, var den viktigaste företrädaren för Social Darwinism biologen Ernst

Haeckel (1834-1919). Han bidrog till darwinismen genom att föreslå teorin, sammanfattat i "Ontogeny Recapitulates Phylogeny", att däggdjur replikerar evolutionsprocessen i sin embryoutveckling (år senare insåg man att denna teori var ogrundad och att Haeckel till och med hade förfalskat sina tabeller och diagram). Haeckel grundade "Monist League" en sammanslutning vars syfte var att sprida ateism, och som samtidigt, blev ett centrum för rasism och romantisk nationalism. På 1920-talet, var den nazistiska rörelsen, som sedan utvecklades under ledning av Hitler, influerad av Haeckels idéer och "Monist League". Historikern Daniel Gasman, skrev om denna utveckling i *The Scientific Origins of National Socialism: Social Darwinism in Ernst Haeckel and the German Monist League*, och sade:

[R]asligt inspirerad social darwinism i Tyskland... var nästan helt i skuld till Haeckel för dess tillkomst... Hans idéer tjänade till att förenas till en fyllig ideologi, trenderna av rasism, imperialism, romanticism, antisemitism och nationalism... Det var Haeckel som förde vetenskapens hela tyngd alltför hårt vid sidan av det som var Volkisms huvudsakliga irrationella och mystiska idéer.⁸

Gasman skrev också:

Det kan sägas att om darwinismen i England var en förlängning av *laissez faire* individualism projicerat från den sociala världen till den naturliga världen, (i Tyskland var det) en projektion av tysk romantik och filosofisk idealism... Den form som social darwinism tog i Tyskland var en pseudovetenskaplig religion av naturdyrkan och naturmystik kombinerad med föreställningar om rasism.⁹

I samma anda skrev Janet Biehl att "Haeckel var också en anhängare av mystisk rasism och nationalism, så den tyska social darwinismen var från början ett politiskt begrepp som lånat romantisk rasism och nationalism en pseudo-biologisk grund".¹⁰

Slutsats

Allt som vi har diskuterat visar återigen att romantiken är en psykologisk disposition och en syn på världen som är helt utanför gränserna för, och skadligt för, religionen. Detta framgår också i den mening att, darwinismen, som har varit nästan synonymt med ateism ända sedan det först föreslogs, är underförstått i romantiken.

Förhållandet mellan romantisk nationalism och darwinism, och dess roll i uppkomsten av den nazistiska rörelsen, avslöjar ännu ett viktigt faktum: Romantiken har ett mycket skadligt inflytande för både den enskilde och för samhället. De som fastnat i den kan lätt bli lurade in i ett sätt att tänka som är helt i motsats till skäl, sunt förnuft och rätt samvete. De kan förledas att tro, till exempel att den egna rasen är överlägsen alla andra, att de är berättigade att gå i krig, att invadera och ockupera en stor del av hela världen, och att det är legitimt för dem att förrinta eller förslava andra nationer.

Nazityskland var den främsta historiska instansen att demonstrera det destruktiva och grymma i romantisk nationalism. När nazisterna kom till makten 1933, genomförde Hitler och hans personal generaler en kampanj för att ”**inpränta romantiska känslor**”, och inom en kort tid, kom det tyska samhället att anta det meningslösa påståendet romantisk nationalism. I slutet av 1930-talet, kom den överväldigande majoriteten av tyskarna att tro att ”Tyska riket” (Third Reich) snart skulle grundas och styra hela världen, och vara i tusen år. För att de skulle få sitt efterlängttade öde, trodde de att den tyska rasen behövde bli ”renad” genom eliminering av alla minoriteter i landet. De trodde också att Hitler var en oantastlig och oöverbärlig ”ledare” (Führer), besatt av övernaturliga krafter som skulle leda dem till säker seger. Tårögda lyssnande till Hitlers ilska, krigiska, paranoiska och diskriminerande tal, var massorna förhäxade och förlorade all känsla av verklighet.

De berömda nazi-Nuremberg mötena var ett tydligt uttryck för ”romantisk hjärntvätt”. De amerikanska forskarna Michael Baigent, Richard Leigh och Henry Lincoln, beskriver mötena med dessa ord:

De ökända Nurembergmötena var inte politiska möten av de slag som förekommer i väst idag, men listigt iscensatt teater av det slag, till exempel, som bildade en integrerad del av grekiska religiösa högtider. Allt – färgerna på uniformer och flaggor, placeringen av åskådarna, den nattliga timmen, användningen av spotlights och strålkastare, känslan för timing – var exakt beräknat. Filmklippen skildrade människor som berusade sig själva, skanderade sig i ett tillstånd av hänförelse och extas med hjälp av mantrat ”Sieg Heil!” och avgudade Führern som om han vore gud. Ansiktena på publiken är märkta med en själlös salighet... Det är inte frågan om övertygande retorik. I själva verket är Hitlers retorik ganska föga övertygande. Mer ofta än sällan, är det banalt, barnsliga, upprepningar som saknar substans. Men han levererar en giftig energi, en rytmisk puls till det, lika hypnotiskt som en trumvirvel, och detta, i kombination med smittan av massans känslor, med trycket av tusentals människor packade tillsammans i ett begränsat område... produceras en masshysteri... Vad man bevittnar vid Hitlers massmöten är en ”förändring av medvetande” som psykologer generellt associerar med en mystisk upplevelse.¹¹

Mer exakt, var de nazistiska mötena mass-hypnos sessioner, som fullständigt rånade människor på deras resonabla förmågor, och försatte dem under inflytande av romantiken. Utbrottet av andra världskriget kostade denna romantiska hysteri livet på 55 miljoner människor.

Nazismen är endast ett exempel på de destruktiva följderna av romantiken. Eftersom romantiken berövar människor på deras skäl, och placerar dem under kraften av sina känslor, kan det locka dem till alla typer av perversion. Att detta skäl, är det lätt att vilseleda en romantisk person. Under lämpliga förhållanden, och inom en kort tid, kan han bli en innerlig rasist eller fascist. I en annan förekomst, kan han dock bli en kommunistisk militant, attackera oskyldiga människor och samtidigt skandera leninistiska marschsånger, eller till och med

glömma bort sina sinnen till den grad att sätta eld på sig själv för vad han kommer att anse som en rättvis sak. Det är möjligt för en romantiker att vara grym och hård i ett ögonblick och snyfta känslomässigt i nästa. Det finns ingen gräns för vansinnets resultat när visdom är ur funktion, och man blir fånge i sina känslor – bättre sagt, de irrationella passioner Satan framkallar hos honom.

ROMANTIKENS OLIKA IDEOLOGIER

som Gud fördömde när han sade: "Av Dina tjänare skall jag sannerligen ta min ranson och jag skall leda dem på villovägar och inge dem [bedrägliga] förhoppningar och jag skall befalla dem att skära öronen av boskapen och jag skall befalla dem att förvanska [och fördärva] Guds skapelse." Den som väljer Djävulen till beskyddare i Guds ställe har gjort en uppenbar förlust. (Koranen 4:118-119).

I förra avsnittet tittade vi på effekterna av romantiken till följd av "romantisk nationalism". Låt oss nu titta på några andra av de andra uttrycken för romantik för att se några av de katastrofer det har fört med sig till mänskligheten. Den första ideologin vi måste undersöka är en lika skrämmande som romantisk nationalism: det är kommunism.

Kommunistisk romantik

Kommunism var promoverad som en förmodad resonabel och rationel ideologi. Dess grundare, Karl Marx (1818-1883) och Friedrich Engels (1820-1895) hade antagit materialismens filosofi som de trodde de kunde tillämpa på samhällsvetenskapen och förklara "historiens lagar". Marx urskilde olika stadier av historien: avancerade länder i tiden, som England, levde i "kapitalistiska fasen". Han förutspådde att efter denna fas, skulle det oundvikligen följa en arbetarrevolution, som skulle inleda den socialistiska fasen. Han förutspådde också att denna revolution skulle ske spontant, det vill säga, som ett initiativ av arbetarna själva, och att det skulle ske i England och andra industriländer.

Marx förutsägelser kom dock inte att hända. Det faktum att de inte skulle förverkligas var tydligt inom 30-40 år efter hans död. Det fanns ingen revolution i England eller i något annat industriland; tvärtom, de sociala och ekonomiska villkoren för arbetstagarerna förbättrades.

Kommunismens anspråk på rationalitet är falskt

Marx teori borde därefter betraktas som en av de många historiska felaktigheter som begåtts under namnet "samhällsvetenskap", och därför borde ha övergivits. Men, så var inte fallet. En grupp individer benämnde sig "Marxister" och försökte, med svårighet, att aktualisera Marx ogrundade förutsägelser. Även om revolutionen Marx sa skulle hända "spontant" inte hände alls, försökte marxister hetsa revolutionen genom att upprätta organisationer som skulle skapa det med vapenmakt. Den viktigaste marxisten som försökt revidera tolkningen av Marx, och skapa ursäkter för sina orealiserade förutsägelser, var Lenin.

Lenin hävdade att det inte var i avancerade länder som England som revolutionen skulle ske,

utan i icke industrialiserade länder som Ryssland. Han sade att kommunismen skulle lyckas där, och därifrån sprida sig över hela världen. För att förverkliga sin dröm, spenderade han många år både i och utanför Ryssland med att göra förberedelser för revolutionen. Möjligheten för honom att komma till makten uppstod från förvirring som orsakats av första världskriget. Lenins förutsägelser, som Marx, kom till intet. Inte heller var det system han grundade framgångsrikt, inte heller spreds kommunismen över världen. Idag, har Sovjetunionen som Lenin grundade glidit in i historien, och det kommunistiska systemet det tvingade på de länder det ockuperade har kollapsat överallt. Det är accepterat att kommunismen var det grövsta och mest misslyckade politiska experimentet av det tjugonde århundradet.

Att marxismen var felaktig har bevisats, inte bara av sina uppfyllda löften och kollapsen av det system den gav upphov till, utan även av misslyckandet med filosofin den baserades på. De grundläggande förutsättningarna för den materialistiska filosofin, vilket är grunden för marxismen, har misskrediterats av de vetenskapliga upptäckterna under det tjugonde århundradet. Till exempel:

1. Materialismen hävdar att universum har funnits i evighet och att materia därför inte blev skapat. Men Big Bang teorin, som accepterades på det tjugonde århundradet, visar att materia och tid skapades från ingenting. Denna teori hävdar att universum kom till ur intet för 10-15 miljarder år sedan, skapat som en plötslig och liten verksamhet från ingenting. Med andra ord, sanningen som "Big Bang" teorin visar är att ingenting hände av en slump; att det fanns en verksamhet ur intet, och efter denna verksamhet, dök materia och tid upp. Denna teori misskrediterar helt materialistiska påståenden och bevisar att materia, tid och den första aktiviteten, skapades av Gud.

2. Materialismen hävdar att materia och tid båda är "absoluta"; det vill säga, de är alltid existerande, oföränderliga och stabila. Men, Einsteins relativitetsteori visade att materia och tid inte är absolut, utan endast föreställningar som kan komma att ändras.

3. Materialismen hävdar att mänskliga mentala funktioner och kapaciteter kan reduceras till en väsentlig förklaring. Emellertid har upptäckten av hjärnans krångligheter visat att det finns olika psykiska funktioner som inte har någon motsvarande funktion i hjärnan, och har intygat det faktum att den mänskliga mentaliteten existerar bortom materia och tillhör själen.

4. Materialismen hävdar att levande ting inte skapades, utan som Darwins teori om evolution påstår, kom till av en slump. Detta påstående har diskonterats med vetenskapliga upptäckter under det tjugonde århundradet, och det är nu klart att det finns en obestridlig "design" i levande varelser, vilket leder till att det är Gud som har skapat allt liv.

Om en ideologi påstår sig vara rationell, men dess yrkande inte står upp mot granskning av förnuft eller vetenskap, och om ren fakta dessutom inte vittnar om dess giltighet, då måste ideologins påstående förkastas. De som har antagit denna ideologi måste pröva den för rationell undersökning, de skulle då upptäcka dess ogiltighet och överge den. Om kommunisterna var människor som använde förnuft, logik och sunt förnuft istället för att leva i en romantisk drömvärld skulle kommunismen ha misskrediterats hundratals gånger vid det här laget.

Eftersom grunden för kommunismen vilar på romantiken, kan de som fortsätter hylla den

endast göra detta i strid med teckningsoption av förnuft och vetenskap, och försvara den endast med slutna ögon med det faktum att den är föråldrad som ideologi. Redan när det visade sig att de grundläggande förutsägelseerna i marxism inte skulle komma att förverkligas, borde det ha lagts åt sidan. Det övergavs dock inte. Revolutionära rörelser har vuxit upp över hela världen och försöker göra marxistiska drömmar till verklighet genom revolution, inbördeskrig, gerillakamper och terror attacker.

Sovjetunionen och hela östblocket kollapsade, röda Kina antog ett kapitalistiskt ekonomiskt system. Men, kommunismen har ännu inte övergivits. Även idag, över hela världen, fortsätter kommunistiska verksamheter sina aktiviteter. **Detta trots det faktum att de måste veta, att "revolutionen" de talar om är en fantasi, de fortsätter blodsutgjutelse, bara precis för att inte behöva överge kommunismen.** De sätter frenetiskt sig själva och sina kamrater i brand, medan de sjunger kommunistiska marschsånger, romantiskt, blint och envist håller de fast vid sin föråldrade ideologi.

Detta visar att kommunismen inte är en ideologi baserad på förnuft, och att de som hyllar den gör det av andra skäl än rationellt engagemang för den. Många skulle anse att skälen till ett sådant engagemang enbart var "fanatiskt", "trångsynt" eller tvångstankar kallat "fix idé". Vid närmare undersökning visar det sig att under denna påstådda fanatism ligger den enormt inflytande romantiken.

Det vill säga, kommunismen hämtar också styrka från inflytande av romantiken.

Exempel på kommunistisk romantik

Inledningsvis, människor är oftast inte medvetna om kommunismens romantiska anda, eftersom kommunister alltid talar i termer av vetenskap, filosofi och rationalitet. Men, kommunister utvecklar sina idéer i en romantisk anda. Faktum är, att de blint förkastar de vetenskapliga rön som inte passar deras syften, som "borgerliga". Stalin till och med gick till den grad att systematisera denna tillämpning genom att skapa en absurd skillnad mellan "borgerlig" och "proletariat" vetenskap.

Å andra sidan, **om vi skulle titta i detalj på kommunistiska publikationer, tidskrifter, poesi eller marschsånger, skulle vi upptäcka att deras ideologi är tätt bunden till romantiken.** De har idoliserat vissa idéer, utvecklat överdrivna känslomässiga engagemang för dem. Det viktigaste av dessa är begreppet "revolution". För en kommunist, är revolution slutet på allt ont och början på allt gott. De är hopplöst förtjusta i en fantasi de vet aldrig kommer att förverkligas. De försöker inte undersöka deras uppfattning om "revolution" rationellt, inte heller fråga till exempel, "För vilket ändamål ska revolutionen sökas?" "Vad är motiveringen till en revolution, där massor av oskyldiga människor kommer att dödas och hela samhället lida?" "Kan levnadsvillkoren för de fattiga inte förbättras utan revolution?" "Hur kommer det att påverka ekonomin?" "Hur ska landet sedan styras, dess inre konflikter lösas och externa hot tas bort?"

En kommunist ser inte dessa frågor som något betydande; hans enda mål är revolution. Om han ska ge ett svar på någon av dessa frågor, kommer han att

citera de typiska och ofta upprepade fraserna ur böcker av Lenin, Stalin eller Mao, men han kommer inte själv tänka rationellt för att besvara dessa frågor. Det som binder honom mest innerligt till idén om revolution är **känsloladdade skrivna dikter eller passionerade marschsånger sjungandes om revolution**. Kommunistisk litteratur talar ofta om "det vackra landet täckt av blommor" och den röda solen vid horisonten". Egentligen är förhållandet mellan en kommunist och hans idé om revolution jämförbart med en romantisk kärlekshistoria. Det finns kommunistiska bås på universitet, bokmässor och kulturella centra; om du går in i någon av dem, eller in på en kommunistiskt bar eller ett café, kommer du där se de många symboler som används för att ge glöd till denna romantik. **Affischer av ett mäktigt proletariat bryter sina kedjor, figurer med knutna nävar, revolutionära sånger om kampen på liv och död för socialismen**, är de vanligaste symbolerna för en romantisk kommunist.

Denna romantik återspeglas också ibland i kommunisternas klädsel. En ung kommunist ses ofta bära en khaki- parka och kommandomössa, han identifiera sig själv med den latinamerikanska kommunistiska gerillan Che Guevara, och utan tvekan hittar du i hans rum bland hans personliga ägodelar en affisch av "Che". Den enda skillnaden mellan honom och en högstadiestudent romantiskt besatt av en popstjärna, är den typ av stjärna han valt; hans är inte en musiker utan en gerillakämpe.

Ett annat intressant exempel att tänka på gällande kommunistisk romantik är **den stora glädje de finner i att orsaka sig själv smärta och att få folk att tycka synd om dem**. Till exempel, en kommunistisk militant kanske startar en "**hungerstrejk**" i fängelset, beredd att svälta sig själv för att uppnå något småaktigt mål. Å ena sidan känner han tillfredställelse i den smärta det orsakar honom, och njuter av den sympati andra känner för honom och hans svåra situation, medan å andra sidan, blir han stolt över att erkännas som "hjälte" bland sina vänner.

Den romantiska glädje som kommunisterna finner i sin smärta kan ibland uppnå mycket höga nivåer. Kommunisterna har begått några skrämmande grymma akter i sina demonstrationer; till exempel har de tänt eld på sig själva, de har bundit en utvald från sitt antal vid järnstänger, hållt brandfarlig vätska över honom, satt eld på honom och sjungit kommunistiska marschsånger medan han brann. Som urskiljbart från inspelade bilder, är de militanta som utför dessa tanklösa handlingar av barbari ungefär som massorna av nazistiska sammankomster; de genomgår en "preskription av medvetandet" och är fångade av en emotionell och psykologisk trans.

Det är möjligt, endast på grund av envishet, för en kommunist att förbli fast hängiven sin ideologi, med vetskap om att dess ideal aldrig kommer att genomföras. Detta blinda engagemang för ideologi demonstreras i förordrar som: "Jag bryr mig inte om det är fel, jag bryr mig inte om vi lyckas eller inte, jag är en kommunist och kommer så vara tills jag dör". Säkerligen, skulle en

rationell person inte bete sig på ett sådant sätt. Denna blinda hängivenhet är som den typ av galenskap som ses i en mans tvångsmässiga önskan för en kvinna som lurat och förödmjukar honom, men som trots allt vägrar sluta älska henne.

Det har då visat sig, att kommunism helt enkelt är en del av romantikens vapen som Satan använder för att beröva människor deras förnuft, och för att alienera dem från tron på Gud. Trots sina anspråk på att vara en rationell filosofi och ideologi, är kommunism utbredd med idéer som går i strid med enkelt förnuft och vetenskap. Minst ett århundrade har nu passerat under vilken kommunister har fortsatt att envist försvara sin ideologi, vilket gör det klart att deras hängivenhet för saken är en romantisk sådan.

ROMANTIK I RELIGIONENS NAMN

och när de begår skamlösa handlingar, säger de: "Så gjorde våra fäder och Gud har [själv] påbjudit det." Säg: "Nej, Gud påbjuder inte skamlösa handlingar. Påstår ni om Gud sådant som ni inte kan veta?" (Koranen 7:28).

Snarare än en fullt utvecklad ideologi själv, är romanticism snarare ett inflytande som genomsyrar olika andra ideologier, erbjuder dem med en känslomässig kvalitet som tillåter dem att beröva människor deras rationalitet. Såsom den har trängt in så totalt icke religiösa och perversa ideologier som fascism och kommunism, gör den även ibland sitt inflytande känt under skenet av religion.

Innan detta ämne lyfts, finns det en viktig del som först måste förstås. En rörelse som hävdar sig i religionens namn är inte nödvändigtvis sant religiös. Tvärtom, under det förgångna, har det varit många individer, grupper och idéer som har arbetat i Guds namn och religion, och samtidigt haft för avsikt att göra skada på religion och dess anhängare. Gud ger oss exempel på sådana instanser i Koranen. Till exempel, planerade en kriminell att döda en av Guds profeter, profeten Salih. Medan han utformade sin plan, gjorde han, och de med honom, en ed i Guds namn:

De sade: "Låt oss svära vid Gud att vi skall överfalla honom och hans familj under natten [och slå ihjäl dem]; därefter skall vi säga till den som bevakar hans rätt: 'Vi har inte bevittnat mordet på dem; det vi säger är rena sanningen!'" (Koranen 27:49).

De hedningar som motsatte sig profeterna anklagade dem ofta för att "fabricera lögn mot Gud", vilket pekar på det faktum att de trodde om sig själv vara religiösa och gudfruktiga (Koranen 42:24). Exempelvis, Farao, som var pervers till den grad att påstå sig vara en Gud, sade detta om Moses:

Och Farao sade [till stormännen]: "Låt mig [se till] att Moses dödas; han kan anropa sin Herre [om hjälp]! Jag är rädd att han [annars] förmår oss att anta en ny religion eller stör ordningen i landet och fördärvar sederna. (Koranen 40:26).

Detta visar att det är möjligt att tänka perverst och utföra oönskade handlingar under namn och skepnad av religion, och romanticism är på toppen av listan över dessa perversiteter som tros vara religiösa, men i själva verket inte är relaterade till religion alls.

För att förstå hur romanticism förväxlas med religion, är det viktigt att till fullo förstå idén om **”uppriktighet”**. Uppriktighet gör något endast för att vinna Guds godkännande. Om handlingen är utförd med verklig uppriktighet, räknas det som dyrkan i Guds ögon. Till exempel be, fasta, ge allmosor, arbeta för Guds sak, och alla andra handlingar av service, är att betrakta som handlingar av dyrkan, endast om de genomförs för att vinna Guds godkännande. Dyrkan som utförs utan avsikt att vinna Guds godkännande är ogiltig enligt Guds befallning i Koranen: **”Det skall gå dem illa som ber utan att deras hjärtan deltar i bönen, de som vill ses [och berömmas]” (Koranen 107:4-6)**. Detta är också tydligt i profeten Muhammeds ord, som sade: ”Gud accepterar sådana gärningar som utfördes enbart för Hans skull och som var tänkta att söka hans glädje”.¹²

Det är på detta sätt som romantiken förvränger religionen. Den riktar religion mot ett annat syfte än att få Guds godkännande; den representerar religion **som en känslomässig upplevelse, där människor kan tillfredsställa sina känslomässiga behov, inte praktiseras till glädje för Gud.**

Genom att fördunkla denna subtila men mycket viktiga skillnad, leder romantiken människor till en falsk förståelse för religion, där slutresultatet blir mystik. När människor slutar förstå religion som underkastelse till Gud, och börjar se det som ett sätt att få en ”psykologisk upprymdhet”, söks sedan ett antal mystiska metoder som dränker dem ännu djupare i detta falska tillvägagångssätt.

När vi jämför romantiserad religion med den religion som Gud har uppenbarat för oss i Koranen, kan vi känna igen ett stort antal skillnader:

1. I Koranen, befäller Gud människan att använda sina sinnen, att tänka, att fundera över vad Gud har skapat, och på så sätt komma att tro. Men, **den romantiska synen på religion utesluter förnuft; den leder inte människor att använda sina sinnen, tvärtom, uppmuntrar den dem att inte tänka alls.**

2. **Enligt de romantiska föreställningarna om religion, är det ofta ansett som lovvärt att en person missbrukar sig själv och orsaka sig själv smärta.** Till exempel, finns det kristna som tror att de dras närmre Jesus genom att korsfästa sig själv. I vissa orientaliska religioner, som buddhism är det tänkt att svälta sig själv, sova på en obekväm plats och andra former av ”själv-förgörelse” gör en helig. Men i Koranen, finns det absolut ingen sådan föreställning om att en person ska orsaka sig själv smärta. Denna vers från Koranen uttrycker koncist denna skeva romantiska förståelse: **Gud gör inte människorna den minsta orätt, men människorna gör sig själva orätt. (Koranen 10:44).**

I korthet, enligt det romantiska tillvägagångssättet, är religion något som uppmuntrar ens tendenser att idolisera individer, att vara icke reflekterande, nostalgisk, självutplånande och självdestruktiv. Det är ett förfalskat system som består av tro och praxis helt främmande för den sanna religionen.

I stället för att lära sig vad Gud vill ha av dem och leva sina liv i enlighet därmed, föredrar människor att fortsätta förhållningssättet till religionen, beteendet och stereotypa sätt att tänka, ärvt från sina förfäder. De lever inte sina liv i enlighet med en rationell bedömning av de villkor som omger dem, utan håller fast vid samma gamla traditionella tankemönster och

beteenden. Detta är en perversitet mot vilken Gud varnar kraftigt för i många verser i Koranen. Här är några exempel:

Och när de hör uppmaningen: "Kom och slut upp kring det som Gud har uppenbarat och kring Profeten", svarar de: "För oss räcker det som var våra förfäders tro." Men om deras förfäder inte använde sitt förstånd och saknade all vägledning. (Koranen 5:104).

och när de begår skamlösa handlingar, säger de: "Så gjorde våra fäder och Gud har [själv] påbjudit det." Säg: "Nej, Gud påbjuder inte skamlösa handlingar. Påstår ni om Gud sådant som ni inte kan veta?". (Koranen 7:28).

Och när dessa människor uppmanas att rätta sig efter det som Gud har uppenbarat, säger de: "Nej, vi följer våra förfäders väg." Och om det var Djävulen själv som hade uppmanat dem [att gå raka vägen] in i den flammande Elden? (Koranen 31:21).

Slutsats

Om en person vill kunna utöva den typ av religion som Gud vill att han ska utöva, måste han först fly romantikens trask. Som Han har befallt i följande vers: **"Ja, Gud är Sanningen och allt det som människor anropar i Hans ställe är sken och lögn. Gud är den Höge, den Väldige."** (Koranen 22:62). Gud är den verkliga, och för att förstå detta är det nödvändigt att vara en "realist". De som däremot är fascinerade av romantiska ideal, påverkas antingen av perversa ideologier såsom romantisk nationalism eller kommunism, eller tappar kontakten med begrepp som visdom och uppriktighet genom en romantisk tolkning av religionen, eller påverkas av den romantiska idén om kärlek som vi ska undersöka i nästa kapitel i denna bok.

Även om de individer som drabbas av detta sätt att tänka skulle börja utöva religion, saknar de den mentala stabiliteten för att hålla ut på grund av det vacklande andliga tillstånd som romantiken leder dem att ha. Det finns många individer som börjar utöva religion inspirerade av några få romantiska föreställningar, men som snabbt ger upp och återgår till ett liv utan religion.

Men, Gud ger detta kommando till människor:

Herren över himlarna och jorden och allt som är emellan dem! Dyrka Honom därför utan att förtröttnas i din dyrkan! Känner du någon som kan kallas Hans namne?". (Koranen 19:65).

DEN SANNA VISDOMEN SOM KOMMER FRÅN TRO

Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Ett Sändebud från Oss har kommit till er [med budskap] som klargör för er mycket av det som ni har dolt [för er själva] i Skriften; mycket [annat] har förbigåtts. Gud har skänkt er ett [nytt] ljus och en klar Skrift; med den visar Han dem som söker Hans välbehag till räddningens vägar och leder dem enligt Sin vilja ut ur mörkret till ljuset och till en rak väg. (Koranen 5:15-16).

I det som följer i denna bok, kommer vi att undersöka effekterna av romantiken i vårt dagliga liv. Innan vi beger oss in i detta ämne, måste vi dock mer i detalj förklara innebörden av begreppet "visdom" som vi har nämnt så ofta fram till denna punkt i boken. Den viktiga

skillnaden mellan en vis person och en intelligent person missas ofta. Detta är ett allvarligt fel. Ordet ”intelligens” används allmänt i vårt samhälle för att hänvisa till kvalitén enbart på mental skärpa, och skiljer sig mycket från visdom.

Visdom är kvalitén på en troende som har förmågan att känna igen de subtila tecknen på Gud i allt Han har skapat, att låta honom förstå världen omkring honom. Men, varje försök att förlita sig enbart på hjärnans förmåga att beräkna orsak och verkan är bundet att sluta i en mekanisk och smal verklighetsuppfattning. Intelligens är en egenskap hos en troende som har en fast tro på Gud och som lever sitt liv i enlighet med undervisningen som finns i verserna i Koranen. Intelligens är en fysisk egenskap alla personer besitter i varierande grad, men visdom är en kvalité som bara troende har. De som inte tror, besitter dessutom inte visdomens ”dygd”.

Visdom tillåter en troende att korrekt utnyttja sin mentala förmåga, sitt omdöme och sin logik, vilket skapar den bästa användningen av hans dygder. En individ utan visdom, oavsett hur intelligent han må vara, är vid något tillfälle bunden att svänga in i felaktigt tänkande eller dåligt omdöme. Om vi undersöker icketroende filosofer under historiens lopp, kommer vi att inse att de har lagt fram olika och ibland till och med diametralt motsatta åsikter om precis samma ämne. Trots att de var människor med hög intelligens hade de ingen tro; och eftersom de inte hade någon tro, var de inte heller tillräckligt kloka och därför oförmögna att komma fram till sanningen. Några av dem drog faktiskt mänskligheten in i otaliga misstag. Vi kan hitta flera sådana exempel i modern historia: många filosofer, ideologer och statsmän som Marx, Engels, Lenin, Trotskij, trots att de var mycket intelligenta, orsakade miljoner människor katastrofer eftersom de inte kunde använda sina sinnen på ett effektivt sätt. Visdom försäkrar fred, välstånd och lycka, och visar vägen för att uppnå det.

Intelligens gör det möjligt för oss, bland annat, att tänka, bilda uppfattningar, fokusera vår uppmärksamhet och delta i praktisk verksamhet. Men förutom allt detta, besitter en vis person även en djup förståelse, ouppnåelig med blott intelligens, med hjälp av vilken han kan skilja mellan sanning och lögn. Därför besitter en vis person insikter vida överlägsna dem hos en intelligent person.

Källan till visdom, som vi sagt tidigare, är en djupt rotad tro och fruktan för Gud. De som fruktar Gud, lyssnar på Hans bud och föreskrifter, blir naturligt besatta av denna överlägsna insikt som en välsignelse från Gud. Men, även om denna dygd är lätt förvärvat, är väldigt få begåvade med visdom. Detta villkor, som Gud gör känt i Koranen, säger, **”de flesta av dem använder inte sitt förstånd.” (Koranen 5:103)**, och härrör från det faktum att de flesta människor inte har den rätta tron och inte lämnar något utrymme för Koranen i sina liv.

Den visdom som Gud har gett åt dem som fruktar honom, och som lever sina liv i enlighet med koranen, gör en hängiven troende överlägsen den troende på många sätt. De grundläggande komponenterna i denna visdom är den troendes kunskap att Gud styr allting alltid, hans medvetande om att allt i dess minsta detalj kommer till stånd i enlighet med det öde som Gud har förutbestämt, och hans medvetande om att han är med Gud i varje ögonblick. Dessutom, gör visdom det möjligt för den troende att lätt anpassa sig till nya förhållanden och situationer.

Skärpan i den troendes insikt och förståelse, deras uppmärksamhet och medvetenhet, deras överlägsna analytiska förmåga, goda moral, starka karaktär, och deras visdom i ord och handling är alla naturliga produkter av deras visdom (för detaljerad information se *True Wisdom According to the Qur'an* av Harun Yahya).

Tänk om de extraordinära egenskaperna vi har beskrivit som tillhörande en person, skulle tillhöra samhället som helhet. Tänk på de fördelar som åsamkas ett samhälle som bildas av individer som använder sina sinnen i allt de säger, i allt de gör, i varje beslut de fattar och i alla problem de åtar sig att lösa; tänk på den typ av miljö som skulle existera i ett samhälle format av kloka individer... Ja, vi behöver alla människor av visdom runtomkring oss för vårt välbefinnande, vår hälsa, säkerhet och trygghet. Dessutom är förekomsten av kloka individer nödvändigt för att undvika kaos, förvirring och anarki, och för att upptäcka lösningar på de problem där dessa saker uppstår från. Med dessa frågor i beaktande, är det uppenbart att nyckeln till alla problem är att erkänna ett behov blandat med visdom.

Utan tvekan, är visdom den viktigaste egenskapen en människa kan ha. Med den gör han nytta för andra mer än någon annan eftersom, med moralen tron ingjuter, finns det inget större mål för honom än att vinna Guds godkännande. Under hela sitt liv, visar en sådan person kvalitéer för en sann troende som beskrivs i Koranen: han skyddar de förtryckta, han bryr sig om de hemlösa, de ensamma och de behövande, han känner ansvar för en rättvis tillämpning av rättvisa och kommer inte tolerera att någon går hungrig. Hans visdom tillåter honom att tillämpa vad han har lärt sig av Koranen i sitt eget liv och att utveckla en samvetsgrann känsla av socialt ansvar. Vi söker alla sådana människor, som använder sina sinnen för att finna lösningar på problem, att tillämpa lämpliga åtgärder, att ge råd och rekommendationer och som visar visdom i vad de säger och vad de skriver. Därav, finns det mycket nytta att vinna i ord och handling från en sådan person.

När vi inser vikten av visdom, är det inte svårt att inse allvaret i hotet från dess motsats. Denna fara är ett hot mot både enskilda och samhället i stort, och det kommer vara till hjälp för att undersöka de problem som orsakas av brist på visdom. Ett av de största hindren för visdom är den andliga korruption som vi talade om i förgående avsnitt i denna bok: romantik, eller också kallad sentimentalitet.

Vanlig sentimentalitet

Vi har definierat sentimentalitet som en som inte agerar överensstämmande med de sanningar som förvärvats av visdom och förnuft, utan i enighet med sina känslor. Sentimentalitet är en andlig sjukdom latent i varje medlem av ateistiska eller hedniska samhällen, även om det i allmänhet tenderar att påverka människor på olika sätt; vissa människor är mer känslomässiga än andra. Det är inte möjligt för den som inte har något intresse av Koranen, eller som inte lever enligt religionen, att rädda sig ur greppet från romantiken. Sentimentalitet kan endast utrotas genom att agera klokt, det vill säga, genom att agera i enighet med de moraliska lärorna i Koranen. För, det är inte möjligt för någon som inte lever sitt liv överens med Koranen, som vi sagt tidigare, att använda sitt sinne på ett effektivt sätt.

Trots att det faktiskt är en andlig sjukdom, är sentimentalitet ändå en mycket vanlig åtgärd okunniga samhällen använder för att avgöra huruvida någon är en "god människa" eller inte. Det har påverkat majoriteten- om än den oinformerade majoriteten av samhället, till den grad

att någon som inte lätt påverkas av den romantiska känslan snabbt avfärdas som hjärtlös och okänslig.

Kan sentimentalitet vara så oskyldigt och ofarligt som det är tänkt att vara? Om vi ska titta på denna fråga och besvara den realistiskt, kommer vi att upptäcka det faktum att sentimentalitet ger upphov till några mycket allvarliga effekter. I de förgående avsnitten i denna bok såg vi de vanliga effekterna av sentimentalitet på det sociala området, men det har också mycket skadliga effekter i vardagen. Sentimentalitet har varit en av de främsta orsakerna till de klagomål som framförts av många människor i förhållande till många problem som de inte hittar lösningen på.

Men, eftersom lösningen på alla problem, och vägen ut ur alla svårigheter är presenterade i Koranen, har de individer eller samhällen som använder den som guide alla fördelar som visdom ger. Med andra ord, de lever med visdomens fördelar:

Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Ett Sändebud från Oss har kommit till er [med budskap] som klargör för er mycket av det som ni har dolt [för er själva] i Skriften; mycket [annat] har förbigåtts. Gud har skänkt er ett [nytt] ljus och en klar Skrift; med den visar Han dem som söker Hans välbehag till räddningens vägar och leder dem enligt Sin vilja ut ur mörkret till ljuset och till en rak väg. (Koranen 5:15-16).

Från det att vi är barn, är vi vana att se människor som kan gråta för allt, från en handling av orättvisa de kan läsa om i en tidning, till åsynen av en hungrig person på TV. När vi ser dem uttrycka sin sorg för andra, antar vi att de besitter ett gott samvete. En sådan känslomässig reaktion, om det inte går längre än att bara sprida tårar och strö ut anklagelser, är inte till någon nytta. Vad en sådan känslomässig reaktion visar är inte ett aktivt och engagerat intresse för välbefinnande hos dem som lider. Denna typ av person finner nöje i att gråta och tycka synd om någon som lider, men gör ingenting för att lösa problemet. Undermedvetet, föredrar de att leva i ett tillstånd av abstraherad sentimentalitet. Intressant nog, verkar dessa människor också dras till pessimism, hopplöshet, sorg, förtvivlan, depression och alla andra negativa känslor, i vilka Satan har avlett världen med hjälp av sentimentalitet.

Det finns ytterligare en viktig aspekt att beakta i denna fråga: om man skulle föreslå dem att istället för att fälla tårar framför TV, borde de resa på sig och göra något, så skulle det inte åstadkomma någonting. De skulle försöka undkomma det genom att hitta på ursäkter, till exempel, ”vad finns det att göra?” ”Vad kan jag göra alldeles själv?”.

Emotionella människor bidrar till pessimism genom att föreslå att ett problem är för komplicerat för att lösas; och detta gör att andra som dem antar samma hopplöshet.

Mången god moralisk kvalitet förlorar sin dygd genom partnerskap med sentimentalitet, till den grad att till och med bli farlig. Till exempel, är medkänsla en moralisk känsla som uppmuntras av Gud i Koranen, men den missbrukas av en känslös person som kan tycka synd om förtryckare, lovorda hans gärningar och tolerera hans hänsynslöshet. Däremot kan en vis person omöjligen se någon motivering i någon attityd, ett beteende eller tankar i samband med sentimentalitet. Det beror på att så länge detta känslomässiga temperament vårdas i själen, är det mer försåtliga aspekter som när som helst kommer fram beroende på

omständigheterna och miljön.

Nu är det viktigt att påpeka skillnaden mellan att vara lyhörd och empatisk och att vara känslösam. I Koranen, gör Gud det klart att vara ”känslig, empatisk och mild” är egenskaper bäst uppvisade i en profet. Sentimentalitet är raka motsatsen till den moraliska inställning som rekommenderas i Koranen. Troende är inte sentimentala, men är empatiska och humana. Med andra ord, de är södra individer av högsta visdom som besitter mycket starka moraliska kvalitéer. I Koranen, talar Gud om profeten Ibrahims goda moral: **”Abraham var en fördragsam man och alltid beredd att vända åter i ånger till Gud.” (Koranen 11:75).**

Det får inte glömmas att känslomässiga människor bara känner medlidande för andra; de gör inga försök att hjälpa dem ur svåra situationer eller finna lösningar på deras problem. Men, någon som besitter den typ av empati som lovordas av Gud, kommer att göra allt han kan för att hjälpa en annan person att hitta lösningar på hans problem och vidta nödvändiga åtgärder för att få honom ur hans svårigheter. Detta är sann medkänsla och kärlek.

Hur skymmer sentimentalitet visdom?

Alla skapades med känslor som kärlek, medkänsla, barmhärtighet och rädsla. Att äga dessa känslor är att vara människa. Det vi vill betona här, är att för att en person ska ha ett hälsosamt och balanserat andligt liv, är det nödvändigt för honom att hålla sina känslor under kontroll och rikta dem enligt hans tro och visdom. Till exempel, kärlek har getts till mänskligheten så att den kan visas främst mot Gud, som skapade oss från ingenting, som ger för oss, ger oss varje välsignelse och som lovade oss ett evigt liv fyllt av lycka. Dessutom är kärlek en känsla som måste riktas mot dem som älskar Gud och som Gud älskar, det är, till troende. En person är älskad för sin närhet till Gud, sin fruktan för Gud och sin omsorg för att skydda Hans befogenheter. Alla dessa former av kärlek är riktade mot Gud och mot de objekt där Hans egenskaper manifesteras. Faktum är, att för en troende är det förbjudet enligt Koranen att känna kärlek till Guds fiender och Hans religion.

Likaså, har Gud befallt sina troende att frukta inget eller ingen annan än honom, eftersom varje sak och varje människa är i Hans suveränitet. Bortsett från Gud, finns det ingen styrka eller makt; därför finns det inget annat värt att frukta än Honom.

Vi kommer ta känslan ilska som vårt nästa exempel. Ilska är en känsla som väcker en troendes ansvar gentemot sina medmänniskor och leder honom att vidta åtgärder mot orättvisor, mot Guds fiender och religion och mot förtryck. Men när en troende agerar på sin ansvarskänsla är det med intelligens, måttfullhet och god moral. En troende verkar aldrig orättvist eller obarmhärtigt, och inte heller av hämnd eller som Koranen befäller, återspeglar han aldrig orättvisa för orättvisa eller grymhet för grymhet.

Däremot kan en person som agerar utifrån sina känslor bli lätt rasande om minsta sak inte går hans väg och om saker inte händer enligt hans önskemål, eller om någon inte gör vad han vill och kan då plötsligt bryta ut i ilska. På grund av ilskan inom honom blir hans omdöme och insikt plötsligt skymd, och han kan när som helst begå en impulsiv handling.

Som vi har sett, **måste en människa styra de känslor Gud har skapat i honom enligt Guds vilja.** Med andra ord, ska han inte hysa rädsla och ilska inom sig, eller någon typ av kärlek, som inte är enligt Guds vilja. Om han gör det, kommer han inte följa det sätt Gud har

uppenbarat, utan det sätt hans känslor har riktat honom. Detta är inget mindre än avgudadyrkan.

När dessa känslor inneboende i människor, inte styrs av visdom, sätter sjukdom sentimentalitet in och börjar ta över deras beteende, konversationer, handlingar, tankar och deras inställning till saker och ting i allmänhet. När så är fallet, avviker man från sfären av visdom och kommer in i känslornas tyranner. I sådana människor, överlistar känslorna intelligensen och förmökar sinnet.

Utan hänsyn till kriterierna i Koranen, litar de alldeles för mycket på den person de är kär i, de kan vara mycket rädda för sin chef, sin make eller någon annan, eller så kan de bli rasande av ilska. Naturligtvis, skulle vi inte förvänta oss någon i ett sådant andligt tillstånd vara klok i sitt beteende, eftersom visdom i dessa människor ersätts av gränslösa känslor.

Sentimentalitet berövar en person på hans känsla för verklighet. Ett av de mest talande tecknen på en känslomässig personlighet är hans önskan att leva i en värld skild från verkligheten; han är som en som lever i en drömvärld, med bara en svag koppling till verkligheten. Istället för förnuft och logik väljer han känslor, och istället för verklighet väljer han drömmar och fantasier. Därför, är det omöjligt att delta i konversationer eller samtal med honom; han kan varken erbjuda eller ta emot vägledning eller råd. **I själva verket är sentimentalitet en mild form av den psykiska störning som psykiatriker kallar ”schizofreni”** (människor som lider av schizofreni är avskurna från verkligheten och lever i sin egen värld).

En känslös person kan jämföras med någon som sitter och gråter medan man tittar på film på Tv: betraktaren är så långt från verkligheten att han kan känna sig ledsen och till och med gråta för en skådespelare som lider i filmen, trots att skådespelaren får pengar för att spela sin roll och hans verkliga liv kan fyllas med allehanda moraliska fördärv. Detta är ett tillstånd i vilket en vis person aldrig skulle falla, och visar tydligt i vilken utsträckning en sentimentalitet kan klippa bort en person från verkligheten, hur långt det kan tvinga honom till osunt tänkande och som i sin tur återspeglas i hans vardagliga liv.

Vi är vittnen till det faktum att majoriteten av känslösa personer sitter som om deras händer var bundna. De är nöjda med att gråta och klaga men gör inget för att hantera sin avsky inför situationen. Till exempel, kommer det nyheter att en släkting har varit med om en olycka; istället för att tänka att det måste finnas någon mening med det ändå, och bestämma hur han kan vara till någon nytta och erbjuda sin hjälp, kommer en känslös person normalt bli svag och börja gråta. Han kommer inte att fråga vad som har gjorts för offret, om läkare tillkallats eller om det finns tillräckligt med medicin. Han kommer inte försöka ta reda på vad han kan göra för att hjälpa, utan kommer försöka bli tröstad själv som om han var den som var i behov av stöd.

Eller, plötsligt blir någon nära honom sjuk; istället för att utföra första hjälpen och ringa ambulans, kommer han börja springa runt och orsaka panik med sin dårskap. Om någon frågade honom vad som hände, skulle han inte kunna svara eftersom hans känslor hindrar honom från att använda sitt sinne och lösgör honom från andra människor.

Eller, lider han själv av någon sjukdom; han vet att något är fel, men om han går till doktorn är han rädd att det kommer visa sig vara allvarligt. Han vill inte vara olycklig så han är inte

intresserad av att få en slutlig diagnos. Genom att inte få den vården han kunde ha fått om han hade handlat klokt, förlorar han möjligheten att bli botad från sin sjukdom.

Vi skulle kunna multiplicera exempel på denna typ av okloka känslomässiga beteenden för att visa hur en sådan irrationalitet leder till fruktansvärt skadliga resultat, och som ibland kan vara fråga om liv och död. Dessa individer är så störda genom påverkan av Satan, genom de saker de ser händer runt omkring dem som blir försvagade, så att de själva kommer behöva hjälp och uppmuntran. Men, om de hade använt sin visdom och vidtagit lämpliga beslut i de händelser de upplevt, kunde de hittat lösningar på sina problem.

Som vi kan se, känslolösa människor är inte personer som kan använda sina sinnen för att skapa lösningar på problem; de kan inte leda folk. Tvärtom, eftersom de själva måste ledas eller omhändertas, blir de en börda för andra. Till exempel, om en känslös person ser någon i nöd, istället för att erbjuda hjälp, tänker han sig inte göra något annat än stöna och säga "Åh den stackaren!" eller något annat uttryck för medlidande. I detta fall, är visdom förlagt helt i bakgrunden, och det är ett misstag att förvänta sig någon positiv nytta från någon som denna.

I Koranen, avslöjar Gud skillnaden mellan dessa människor och troende:

Och Gud framställer liknelsen om två män, varav en är stum och inte kan reda sig själv och är en börda för sin beskyddare; vilket uppdrag denne än ger honom, misslyckas han. Kan han jämföras med den som föreskriver rättvisa [förhållanden mellan människor] och själv följer rättens raka väg? (Koranen 16:76).

Troende reagerar inte på saker enligt sina känslor, utan dämpade av sin visdom och i varje situation, såsom anges i versen ovan "kommenderar de rättvisa", vilket innebär att de ser till att rätt och riktig sak görs. Eftersom de tror att allt de upplever i livet är genom samtycke med Gud, och att förutom det Gud vill för dem, har de ingen makt att åstadkomma någonting. Så, de förlorar aldrig känslan av måttfullhet som kommer från deras underkastelse och deras förtroende för Gud. De reagerar aldrig obetänksamt och de ger aldrig efter för pessimism eller förtvivlan. De vet att Gud ger något gott för dem även ur motgångar.

Om du skulle vilja informera någon om faran som sentimentlitet innebär för hans andliga liv, skulle han inte lyssna på dig; från början skulle han vägra att ens överväga en sådan möjlighet. Sinnet hos en känslös person är så stängt för all antydning till motsats att han omedelbart skulle känna sig orättvist behandlad, eller kränkt och börja gråta, eller bli arg och tillbakadragen. Så, du kan inte kritisera en känslös person, än mindre erbjuda honom förslag eller rådgivning.

Känslösamhet gör att folk blir lätt förolämpade. Som ett resultat, är dessa människor rädda för att det finns en dold mening i allt som sägs till dem; de misstolkar eller överdriver lätt. Då, i protest och utan förklaring slutar de prata, drar sig tillbaka och surar som ett barn. Eftersom de är antingen oförmögna att tänka rationellt, eller är rädda för att möta verkligheten, är det omöjligt för dem att kritisera sig själva eller förbättra sina misstag. Som vi nyss nämnde,

människor med denna typ av psykologi endera tolkar varje ord som sägs till dem som en orättvisa och blir förargade, som en följd misströstar de och blir inåtvända. Gud talar i Koranen om den typ av person som väljer missnöje åt sig själv:

den som står i bävan [inför Gud] kommer att lägga den på minnet och [bara] den olycklige stackare kommer att vända ryggen till (Koranen 87:10-11).

Genom att inte använda sitt förnuft och följa sina känslors diktat, tillåter dessa människor sin visdom att fördunklas mer och mer dag för dag. Om de inte löser sitt tillstånd, kan de omöjligt föreställa sig det väsentliga i religionen, eller leva sitt liv i enlighet med dess principer. En känslös person utan visdom besitter inte gott samvete eller ett stabilt och sammanhängande sinne. I en fråga som annars skulle vara mycket tydlig för en troende, finner den känslösa personen motsägelsefull och förvirrande. Han kämpar oerhört. Den känslösa personen kan inte förstå Koranen, som är en guide för dem av vishet; han kan inte ta emot råd från den. Han kan inte mäta Gud enligt Hans sanna mått och förstå den dolda visdomen bakom det som sker i universum; han kan inte tänka sig skälen till existensen av världen, himlen och helvetet. Han vet inte vad det innebär att säga att det inte finns någon annan gudom än Gud. Varje idé i huvudet på en sådan person, hans varje tanke, intention och syfte, hans varje akt leder honom från en akt av avgudadyrkan till en annan.

Detta är en av de metoder Satan använder för att avleda mänskligheten från Guds väg. I Koranen, varnar Gud för att Satan kommer använda alla medel till sitt förfogande för att leda människor till helvetet:

som Gud fördömde när han sade: "Av Dina tjänare skall jag sannerligen ta min ranson, och jag skall leda dem på villovägar och inge dem [bedrägliga] förhoppningar och jag skall befalla dem att skära öronen av boskapen och jag skall befalla dem att förvanska [och fördärva] Guds skapelse." Den som väljer Djävulen till beskyddare i Guds ställe har gjort en uppenbar förlust. Han ger dem löften och väcker deras förhoppningar; men det som Djävulen lovar dem är bara bedrägliga illusioner. (Koranen 4:118-120).

Han som förstår dessa verser låter inte Satan leda honom i villfarelse. Han fastnar inte i känslor, utan använder sin visdom för att se verkligheten klart och sedan agera rättvist enligt vad han ser. Det som är förvirrat, motsägelsefullt och oförklarligt för någon vars sinne har fördunklats av känslor, är klart, uppenbart och enkelt för den troendes sinne. De som slaviskt faller in i sentimentalitet, å andra sidan, har kastat sina skäl åt sidan, levererat sig själv till Satans vilja och nycker, och fortsätter ledas mot evig pina genom det dystra träsket till avgudadyrkan.

ROMANTICISM: MISCELLANEA

Och om Vi låter människan smaka något av Vår nåd och sedan tar det ifrån henne, misströstar hon och glömmer allt vad hon har [Oss] att tacka för. Och om Vi låter henne se bättre tider efter att ha fått pröva på motgångar, säger hon helt säkert: "De onda dagarna är förbi" och glädjen gör henne övermodig och skrytsam. Annorlunda är det med dem som tålmodigt håller ut [i motgången] och lever ett rättskaffens liv. För dem

väntar syndernas förlåtelse och en riklig belöning. (Koranen 11:9-11).

Sentimentalitet stänger sinnet och gör en sårbar för Satans all list. Med hjälp av sentimentalitet som verktyg, kan Satan leda människor och samhällen utan religion som han vill, till alla typer av perversion. Vi undersökte några exempel av hans strategi i det första avsnittet i den här boken, och vi har sett att ideologier som romantisk nationalism och kommunism har utnyttjat sentimentalitet att leda individer och samhällen i förstörelse.

I våra vardagliga liv finns det många typer av sentimentalitet. På de följande sidorna kommer vi att titta på de grundläggande typerna av sentimentalitet.

Dysterhet och Pessimism

Människor är skapade med en natur som finner nöje i skönhet och med en önskan att leva i lycka och välfärd. Därför är det en helt naturlig mänsklig önskan att bli av med obehagliga situationer så fort som möjligt, eller att göra dem till behagliga. Faktum är, att vara fridfull i sinnet och ha en hälsosam anda är viktiga faktorer för sinnets hälsa, liksom för kroppen. Men, när människor agerar i enlighet med sina känslor, begär och passioner utan hänsyn till Koranens undervisning, blir de förtryckta av sorg, oro och rädsla. När man inte har förståelse för den typ av öde, och vad det innebär att lägga sitt liv i Guds händer och fullständig underkastelse till Hans vilja som lärs ut i Koranen, är han i ständig kamp med den oro som härrör från att inte veta vad som kommer att hända med honom eller dem nära honom vid varje given tidpunkt. För om han lever sitt liv enligt den religion som Gud har valt åt honom, och enligt de moraliska normerna i Koranen, kommer han aldrig uppleva denna ångest eller någon annan sådan svårighet. Gud förkunnar denna sanning genom sina budbärare när han säger:

[Men i lustgården] sade Han: "Ned härifrån, båda! Ni skall alla, [ni och era efterkommande, ha er boning på jorden och] vara varandras fiender! Men om ni nås av Min vägledning - och ni kommer att nås av den - skall den som följer Min vägledning inte gå vilse och han skall besparas lidande [i det kommande livet]. Men den som vänder ryggen åt Mig [och Mina budskap] skall få ett eländigt liv och på Uppståndelsens dag skall Vi låta honom stiga fram blind." (Koranen 20:123-124).

Som framgår av ovanstående vers, vänder sig många människor bort från Guds påminnelse och som ett resultat, lever de ett oroligt och olyckligt liv. Eftersom de lever sina liv baserat på vidskepelsen att livet leds av en slump, känner de ånger genom bakslag och otur när just de sakerna kan vara till deras framtida fördel. Deras sinne är ständigt upprört av rädsla för att få sparken och sluta som fattig, att bli lurad eller att bli sjuk. När de hoppas på smicker oroar de sig för att de kommer förlöjligas; när de hoppas på lojalitet oroar de sig för att konfronteras med otacksamhet. De blir pessimistiska när de anser att möjligheten att få dåliga nyheter kan komma närsomhelst, eller att någon skulle säga eller göra något otrevligt mot dem. Även i sina lyckligaste ögonblick lever de med ångesten att de inte kan göra ögonblicket evigt; deras liv är verkligen en mardröm. I en vers, avslöjar Gud det ångestillstånd där de som bortser från Koranen lever:

Gud vidgar bröstet hos den som Han vill vägleda, så att det kan fyllas av underkastelsen under Hans vilja, men hos den som Han vill låta gå vilse låter Han bröstet pressas

samman i ångest, som hos den som stiger uppför ett högt [berg]. Så låter Gud nederlagets skam drabba dem som inte vill tro. (Koranen 6:125).

Det är naturligt att de utan religion bör känna sig störda och utan sinnesfrid eftersom de tillbringar sina liv i sällskap med dem utan de goda moraliska kvalitéerna i Koranen, såsom kärlek, medkänsla, barmhärtighet, självuppoffring, lojalitet och ödmjukhet. Att leva i ett system fullt av svek och skada där människor inte hjälper varandra utan att förvänta sig något i gengäld, där vänskap bedrivs med förväntningar om vinst, där även enkla misstag man begår möts med ett ilsket svar och där alla behandlar andra orättvist, skvallrar utan att säga vad de egentligen tycker, är en anledning till missnöje för en sentimental person.

Men, om en sådan person skulle leva i en miljö som var till deras belåtenhet, skulle det inte ändra mycket. Även om mycket skulle hända runt dem som de borde kännas sig lyckliga över, skulle sådana känslolösa människor hitta ett sätt att se dem i ett negativt ljus. Därför att de ser varje liten sak på ett sådant sätt, det spelar ingen roll om vädret är varmt eller kallt, regnigt eller blåsigt; de vänder vad det än är till något att klaga på. Vi skulle kunna illustrera, med sidor av exempel, hur dessa människor finner ursäkter för att känna sig missnöjda vid varje tillfälle. Det är ett uttryck för vad Gud säger i följande vers, **Låt dem skratta den korta tid [det jordiska varar] - sedan måste de fälla många tårar över allt det [onda] de gjorde! (Koranen 9:82).** I en annan vers, avslöjar han beteendet hos en icke troende, **"Hon beklagar sig så fort hon drabbas av något ont". (Koranen 70:20).**

En annan väsentlig orsak till missnöje som upplevs av dem utan tro är det faktum att deras planer inte går som de förväntar sig. Till exempel, en känslös person förbereder en måltid för sin man och är besviken när hon inte får den reaktionen hon förväntade. Hon sparar pengar för att köpa en present åt sin vän, men igen blir hon ledsen när hon tror att vännen inte var så nöjd med gåvan som hon hoppats. Hon köper ett hus, men återigen känner hon sig ledsen eftersom målaren inte blandat färgerna bra. Möjliga orsaker till att vara olycklig är oändliga. Nederlaget för ett favoritfotbollslag, få några poäng sämre än förväntat på ett test, vara sen till jobbet, en trafikstockning, att ha sönder ett par glasögon, att förlora en klocka, att få en fläck på en favoritkostym eller klänning på en fest – allt kan bli en ursäkt för att vara olycklig.

En person som bedömer en situation ytligt och reagerar känslomässigt på den, kan inte förutse att om något som skulle hända honom, kan det i ett senare skede visa sig vara fördelaktigt för honom. Tänk till exempel, en person som blir nedstämd för att han missade sin buss; hur vet han att den bussen inte kommer att vara med i en olycka en stund senare? Kanske Gud bestämde att han missade bussen som en del av sitt öde, så att han kunde undkomma olyckan. Låt oss betrakta ett annat exempel: en förare missar en avfart han är väl förtrogen med och hamnar på fel väg. Han bedömer situationen från sin ytliga nivå av förståelse, han blir arg på sig själv, hans glädje försvinner för han kommer få köra längre. Det var dock Gud som fick honom att ta den vägen; som i varje förekomst, var även detta hans öde.

Och återigen, att inte få det jobb han verkligen ville ha, är ett tillfälle för en okunnig person att känna sig olycklig och nedstämd. En sådan person anser att få jobbet som det absolut bästa för honom, och att inte få det som den största förlusten, medan en person som tror på att Gud

är hans vän och beskyddare vet att Gud godkänner resultatet för hans godhet, och han kommer att lämna det med glädje och tillfredsställelse. Kanske arbetsmiljön skulle ha skadat hans hälsa; kanske var det nödvändigt för honom att inte ta jobbet eftersom en större möjlighet var på väg att komma till honom.

Och slutligen, om en person skulle sätta sig i en bil på morgonen och den inte fungerade, skulle han i sin okunnighet se det som en stor olycka, men bilen fungerade faktiskt inte därför att Gud utsåg det så, och någon fördel skulle komma ur situationen. Personen i denna situation kanske inte ser orsaken bakom händelsen, men oavsett om han ser den eller inte, måste han vara nöjd med Gud.

Folk kallar det otur när något händer mot deras vilja, medan det är bäst för händelsen att ske på detta sätt eftersom det bestämdes av ödet. Om Gud skulle visa dem orsaken bakom det de kallar olycka, och för vilken de känner sig frustrerade, och fördelen som i slutändan kommer från de saker som annars stör dem och gör dem oroliga eller arga, skulle de förstå hur missvisande det var när de var ledsna, och deras känslor skulle vända sig till glädje och fröjd. Om en persons öde skulle avslöjas för honom i sin helhet, och de så kallade olyckorna skulle ses för den roll de spelar i det, skulle han aldrig mer känna ånger för det som händer honom.

Därför, är det klokast att leva ett liv i underkastelse för Gud. Hur som helst, återstår det att säga att alla redan lever i underkastelse till Gud, vare sig de inser det eller inte, men det är nödvändigt att en person är medveten om detta i sitt liv. Troende som besitter en sådan medvetenhet lever tryggt med frid i sinnet, observerar med nöjd anda upplösningen av det öde som Gud har fastställt för dem, lika fridfullt som man tittar på en film. De vet att, som profeten Muhammed sade, ”Rikedom finns inte i stora rikedomar, men rikedom finns i självbelåtenhet”.¹³

De flesta tror, att förutom födelse, döden och dennes timme, och vad Gud har gett åt människor, bestämmer ödet ingenting; de tror att saker händer av en slump eller förbiseende utan anknytning till ödet. Denna villfarelse gör dem upproriska mot det som fastställts för dem enligt deras öde och är orsaken till deras melankoli. De anser varje händelse vara ett bakslag mot dem, vilket får dem att lida fortsatt plåga. Därför, uppskattas lyckliga och glada stunder av sentimentala människor som kort och flyktigt. Och, precis efter att ha upplevt ett ögonblick av glädje, väljer de att minnas något sorgligt och återgår igen till sin depressiva melankoli.

Dessa faktorer är alla naturliga och oundvikliga resultat av att leva utan religion. Utan tro, blir en person förslavad att ångra och melankolisera. Likaså, de som lever i världen som försumliga, som slösar sina liv utan någon uppmärksamhet för Guds bud, eller Hans föreskrifter, kommer hädanefter möta sitt missnöje: **De skall svara: "Herre! Vårt onda öde besegrade oss och vi gick vilse (Koranen 23:106).**

Det är sant att Gud kan testa en person i denna värld med vissa svårigheter och bekymmer. Däremot ger inte den troende efter för melankoli och pessimism när han konfronteras med sådana bekymmer; han reagerar inte känslomässigt. Han vet att Gud testar honom för att se hur han betar sig i svårigheter, och att lösningen inte är att vända sig till gråt eller sorgen ånger. Lösningen ligger i att söka hjälp från Gud, **"Vem är Den som bönhör den betryckte som ropar till Honom i nöd och befriar denne från det onda [som plågade honom], och**

vem är Den som har låtit er ta jorden i besittning? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? [Åt detta] ägnar ni knappast någon eftertanke!" (Koranen 27:62), lita endast på Honom, och att vara säker på att Gud skall höra hans böner och bevilja hans önsknings. Detta är Guds löfte till sina tjänare:

Helt visst skall de som är nära Gud aldrig känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem, de som tror och ständigt har Honom för ögonen. Till dem är budskapet [om lycka] i detta liv och evig salighet riktat. Ingenting kan rubba Guds löfte. Detta är den stora, den lysande segern. (Koranen 10:62-64).

Dessutom, skapar Gud sådana prövningar av ångest och svårigheter av en mycket speciell anledning. När någon tittar med trons ögon, och ser orsakerna bakom all den skönhet som Gud har skapat, kommer han röras till medkänsla och hans belåtenhet ökar. Därför, ger underkastelse till Gud en känsla av lugn i själen och tillåter en att leva med frid i sinnet.

Känslomhet å andra sidan, fullständigt alierar folk från medvetenheten att vara i Guds händer, och får dem att reagera på situationer med överdriven glädje, eller överdriven smärta och sorg. Gud förklarar i Koranen vacklandet av sådana personer mellan hopplöshet och arrogans, och skillnaden mellan dem och troende:

Och om Vi låter människan smaka något av Vår nåd och sedan tar det ifrån henne, misströstar hon och glömmar allt vad hon har [Oss] att tacka för. Och om Vi låter henne se bättre tider efter att ha fått pröva på motgångar, säger hon helt säkert: "De onda dagarna är förbi" och glädjen gör henne övermodig och skrytsam. Annorlunda är det med dem som tålmodigt håller ut [i motgången] och lever ett rättskaffens liv. För dem väntar syndernas förlåtelse och en riklig belöning. (Koranen 11:9-11).

Ilkska och lättretlighet

Sentimentalitet visar sig oftast hos kvinnor som sorg, pessimism, gråt och gnällighet, medan hos män visar det sig generellt som ilkska, lättretlighet och aggression. Till exempel, när en känslom man ser att hans plats i ett parkeringsgarage har tagits av någon annan, kommer han att skrika och sparka på den inkräktande bilen. Eller, om någon stöter in i honom på gångbanan av misstag, kommer han lätt tappa humöret. Eller, om hans son eller dotter lämnat huset och glömt nyckeln inne, om en servitör är sen att lämna notan, om en sekreterare ber honom vänta i telefonen, eller om han är irriterad av trafiken, kommer han säga det första som dyker upp i tanken. Konfronterad med problem som en rationell person skulle kunna hantera enkelt, även utan att ockupera sinnet av hundratals detaljer inblandade, skulle en känslom person reagera på ett onödigt överdrivet sätt. Och för det mesta, bara skadar han sig själv och blir förödmjukad.

Känslomhet hos män sker i form av ilkska och lättretlighet och betraktas ofta som kvalitéer för en "tuff kille" eller "macho". Denna psykologi är bara en blandning av ilkska och romantik, medan de flesta av dem som är påverkade av det är obalanserade och har en tendens att tappa humöret eller "tappa besinningen". Som ett resultat av ett ögonblick av obetänksamhet, kan de såra eller skada någon, eller till och med döda; deras offer kan lätt bli en total främling. Sidor i tidningar är ofta fyllda med brott och förbrytelser som begåtts av den här typen av personlighet. En kväll som kanske började glatt kan få ett plötsligt slut när en

känslös man blir irriterad och slår en vän eller någon nära honom. Gåendes på gatan kanske han plötsligt drar ut en kniv och knivhugger någon okänd person som ”tittade snett på honom”. För en minut, kan han ge efter för sina passioner, och sedan spendera resten av livet i fängelse. Ännu viktigare, om han dödar, eller på annat sätt skadar någon utan rättvis orsak, kommer han ha begått en allvarlig synd i Guds ögon.

Lättretlig känslösamhet hos en person är en potentiell fara som kan bryta ut närsomhelst och få mycket allvarliga konsekvenser. En känslös person kan bli arg om någon gör ett felaktigt drag i trafiken, eller om någon han inte känner tittar på honom på ett sätt som gör honom obekvämt, eller på grund av ett enkelt missförstånd, sedan agerar på ett sätt som bara ger honom alla möjliga problem och smärta.

Ett tydligt exempel på det orimliga som känslösamhet ger upphov till kan ses i det brutala beteende som visas av vissa fans efter en fotbollsmatch. De anfaller människor de inte känner och nästan dödar dem med köttxor, knivar och klubbor. Deras sinne och samvete är förblindat av Satans vapen känslösamhet, verkligen en allvarlig plåga för samhället. Men, Gud befäller människan att undvika Satan, för att upprätta fred och säkerhet, inte ilska och konflikter.

Troende! Ge er hän åt Gud i hel och full underkastelse [under Hans vilja] och följ inte i Djävulens fotspår - han är er svurne fiende. (Koranen 2:208).

Profeten Mohammed predikade också lugnet bland de troende, sägandes, ”Den starka är inte den som övervinner folket med sin styrka, men stark är den som kontrollerar sig själv medan han är ilsken”.¹⁴

Här är det nödvändigt att skilja mellan sentimentlitet och rationalitet. Ilska och hat som svar på övergrepp och ondska, gör en person mer känslig för och uppmärksam på rättvisa, fred och godhet, och motiverar honom att sträva efter att utrota grymhet och ondska, för att förebygga, och för att skydda rättigheterna för de svaga och oskyldiga. Om känslan för rättvisa som Gud gav till mänskligheten inte styrs av vilja och visdom, kan den avledas från sitt verkliga syfte och blossa upp gentemot fans av en motsatt idrottsklubb. Människor som inte har en stark vilja och visdom kan inte hålla tillbaka sina känslor, och kan ledas från den sanna vägen i vilken riktning Satan än kan önska. I en annan vers, varnar Gud mänskligheten för Satan:

TROENDE! Följ inte i Djävulens spår! Djävulen uppmanar den som följer i hans spår [att begå] skamlösa handlingar och det som strider mot rimlighet och förnuft. Om Gud inte hade visat er godhet och förbarmat Sig över er, skulle ingen av er ha kunnat rena sig; men Gud låter den Han vill växa i renhet. Gud hör allt, ser allt. (Koranen 24:21).

Den satanistiska känslan för medkänsla

Människor som inte är på sin vakt mot listiga angrepp av Satan kan förledas att använda sin gudagivna nåds välsignelse på ett totalt olämpligt sätt. Uppfattningen om meningen med nåd som är mot Guds påbud är en satanistisk känsla av nåd. Sentimentala människor använder inte Koranen som mått på medkänsla och barmhärtighet utan sina egna impulser snarare, och som ett resultat, är deras känsla för dessa frågor missriktad.

Till exempel, är vissa människor djupt påverkade av mänsklig smärta, små barns eller söta

oskyldiga djurs död. Men här, kommer den satanistiska typen av nåd i kraft och leder en person till uppror mot Gud och in i en hädisk benämning om Gud. Å andra sidan kommer en person som använder sin visdom för att befria sig från en sådan antydan att kunna se sanningen klar och obefläckad. För små barn eller en troende, är döden inte ett förtryckande hot; det är för honom en lättnad, och ett steg mot ett evigt vackert liv. Det är en dörr genom vilken Gud för sina tjänare till Hans närhet. Men, ur synvinkel för Satan och hans vänner, är döden slutet på deras ohämmade lustar och passioner; det är den tidpunkt då dörren till evig pina som lovats dem öppnas. Av denna anledning, ser Satan döden som något avskyvärt och motbjudande och försöker presentera den som sådan. Från hans perspektiv, är det sant, men så är det inte för de troende och de oskyldiga. Ur synvinkel för någon som är ämnad för helvetet, är döden verkligen en ond sak; men för dem som är ämnade för paradiset, är det något som lovar njutning.

Den satanistiska förståelsen av medkänsla leder en att utöva medkänsla på ett sätt som inte kommer göra något gott, utan bara orsaka skada för andra. Människor i ateistiska eller hedniska samhällen blundar för allt som andra gör utan att beakta huruvida dessa handlingar i slutändan kommer vara till deras nackdel fortsättningsvis. Till exempel, tillåter de omoral och säger ingenting när de ser någon göra något som Gud har förbjudit; i själva verket kan de även medverka till handlingen. Ett annat exempel är föräldrarna till ett barn som nåt åldern då han kan fasta; de tillåter honom inte, eftersom de tror att han inte kan motstå hungern, och ett annat exempel är en som inte kan förmå sig att väcka en familjemedlem och bjuda in honom till morgonbönen. Sådana människor har faktiskt en satanistisk förståelse av medkänsla.

Den troende mäter den medkänsla han utövar i termer om det goda det för med sig i livet efter detta. Ibland, kommer den kärlek och medkänsla han känner gentemot en annan troende kräva av honom att vara kritisk eller att korrigera den personen för deras eget bästa. Han kan kritisera någon vars beteende han finner anstötligt, han kan försöka avråda honom att följa en viss riktning, eller så kan han förbjuda fel som det befäls i Koranen. Detta är sann medkänsla. När en troende talar på detta sätt, försöker han säga något som den andra personen på allvar kan ta in i sitt hjärta, och för att hindra honom från att fullfölja varje handling som strider mot Koranen. Han vill inte se honom riskera att hamna i plågor i helvetet i livet efter detta, varifrån det inte finns någon återvändo. Av denna anledning, kommer han uppmuntra honom att leva det slags moraliska liv som mest behagar Gud; på detta sätt, förbereder han honom för paradiset och på så sätt, kommer han faktiskt agera utav största möjliga slags medkänsla. Det får inte glömmas att verklig brist på medlidande är att passivt iaktta de oförätter någon annan har gjort utan hänsyn till vad som väntar honom i livet efter detta.

Satanistisk medkänsla går hand i hand med orättvisa. En klok troende fattar sina beslut i varje situation ur rättvisans synpunkt och Guds vilja, medan en person som fattar sina beslut på grunder av dessa satanistiska känslor av sorg och medkänsla, är ganska benägen att handla orätt. Han kommer att agera i den riktning som styrs av hans lägre jag, hans känslor, begär och passioner. När han bevittnar en händelse, kommer han att agera ut sina känslor av medlidande utan att veta vem som har rätt och vem som har fel, utan att göra en rättvis och klok bedömning och, viktigast av allt, utan att ta hänsyn till Koranens kommandon. Han kommer att agera utifrån sina känslor av medlidande. Generellt kommer han involvera sig själv och andra i skadliga företagsamheter genom sina felaktiga beslut och metoder. Därför blir det tydligt att den medkänsla han känner är ganska långt från den fina moraliska dygd

Koranen befäller.

En av de mest talande egenskaperna hos en sentimental person är deras själviskhet. Denna typ av person kan på ytan visa sig agera utifrån självupppoffring, men faktum är, att hans handling var fastställd att tillfredsställa hans egna känslor. Av den anledningen, förväntar vi oss inte en sentimental person att agera rättvist eller att ha en verklig känsla för jämlikhet. När han befinner sig i en situation som verkar gå mot hans personliga intressen, eller en släkting eller någon han älskar, istället för att agera rättvist görs orättvisa eller partiska beslut. När det gäller ett ärende som avses för honom för hans beaktande, kan han till och med erbjuda ett oärligt yttrande till förmån för en vän eller släkting, eller till och med erbjuda falskt vittnesmål. Däremot, en av de viktigaste egenskaperna för en troende att ha, är för honom att agera rättvist. I Koranen, befäller Gud alla att agera i rättvisa, inte bara gentemot vänner och släktingar, utan också gentemot dem som kan vara våra fiender:

TROENDE! Slå vakt om rätten och rättvisan som Guds vittnen, även om det skulle vara till skada för er själva eller era föräldrar och nära anförvanter. Vare sig det gäller en rik man eller en fattig stackare är Gud närmast [att döma] såväl den ene som den andre. Låt därför inte era känslor [för eller emot någon] påverka er; då är det fara att ni avviker [från rättens väg]. Och om ni förvanskar sanningen eller undandrar er [att vittna], är Gud väl underrättad om vad ni gör. (Koranen 4:135).

I en annan vers, inbjuder Gud människor att bära ”vittne med rättvisa”:

TROENDE! Stå fasta på Guds sida som vittnen för rätt och rättvisa och låt inte avoghet mot människor förmå er att avvika från rättvisans väg. Gör rätt - det ligger gudsfruktan närmast; Gud är väl underrättad om vad ni gör. (Koranen 5:8).

Det är dock inte möjligt för en sentimental människa att kunna fullgöra buden i dessa verser, eftersom en sådan persons karaktär har sin grund i själviskhet, och hans bedömningar är inte objektiva. Han kommer först agera till sin egen fördel, sen för sin familj och sina vänner, sedan kanske till och med ge företräde för dem han är partisk till utan någon särskild anledning. Han blundar för omoral och till och med handlingar som kan betraktas som brott.

Känslan av tacksamhet

En av de starkaste känslorna en människa kan känna är ”tacksamhet”. En människa är, varje ögonblick av sitt liv, från den dagen han föddes, en mottagare av ett ständigt flöde av välsignelser. Eftersom de flesta av dessa välsignelser tas emot av honom på ett eller annat sätt, tenderar en person att istället rikta sina känslor av tacksamhet mot dessa källor. Men, Koranen anger tydligt, i flera fall, att den enda till vilken sann tacksamhet beror är Gud. I Koranen är denna tacksamhet definierad som ”att tacka”. Den tacksägelse avser den medvetenhet som alla välsignelser, oavsett deras ursprung, kommer från Gud, och att Han är den enda leverantören; det är det innerliga uttryck för vårt tack och tacksamhet till Gud allena.

I Koranen står det att, att tacka endast Gud och att uttrycka tacksamhet till endast Honom, är kännetecknet för en sann dyrkare.

Troende! Ät av de goda ting som Vi skänker er för ert uppehälle och tacka Gud, om det är Honom ni [vill] dyrka. (Koranen 2:172).

ÄT AV alla tillåtna goda ting som Gud har skänkt er för er försörjning och tacka Gud för Hans välgärningar, om det är Honom ni vill dyrka. (Koranen 16:114).

Från vad som nämns i dessa verser, bör det vara tydligt att tacka Gud, som den enda guden och inte tillskriva gudom till någonting i skapelsen, är tecknet på sann gudsdyrkan. En person som renderar tack vare Gud är medveten om att alla välsignelser kommer från Honom, att allt är under Hans kontroll, och att förutom Gud, finns det ingen annan gudom. En person som är medveten om att alla välsignelser kommer från Gud, är en som i sitt hjärta har en fast tro på det faktum att all makt och myndighet tillhör Honom. Detta är den idealiska människan, såsom den framförts och prisats i Koranen.

Emotionella människor tenderar att vara precis tvärtom. Dessa människor tillskriver de välsignelser de fått till de väsentliga eller personliga resurser som Gud gett dem; och det är till dessa medel de vänder sig för hjälp. För dem är de tacksamma. Kort sagt, upprättar de för sig själva otaliga falska gudar till vilka de falskeligen tillskriver gudomlig kraft. Eftersom de inte använder sin visdom, kan de inte se att Gud skapade det som de falskeligen vördar, och allt vad de åstadkommit av Honom, och att utan Hans makt och kommando skulle de inte ha någon makt eller förmåga att göra någonting.

Denna missriktade tacksamhet är först senare en orsak till skam för sentimentala människor. Deras inställsamhet till sina chefer, en familjs åldring eller en rik släkting leder dem till att bli deprimerade, en känsla som sedan avspeglas i sättet de talar och hur de agerar. Denna typ av beteende är en av de många former av ångest som romanticism frambringar och är opassande för en troende.

Introversion

I vissa människor tar sentimentalitet form av inåtvändhet eller oförmåga att kommunicera med andra. I denna typ av sentimentalitet, bor en person i sin egen värld, fördjupar sig i sina egna problem; han har inget intresse av vad som sker runt omkring honom och är därför oförmögen att agera. Eftersom han inte har karaktärsstyrkan som kommenderas i Koranen, besitter han inte förmågan att hantera yttre verkligheter. Han försöker inte lösa problem som konfronteras honom, känner sig bara svag, hjälplös och värdelös. Eftersom han inte har lagt sig i Guds händer, och inte litar på hans osvikliga hjälp, känner han att han är helt ensam i världen och utan tillgångar. Av den anledningen, är han rädd att komma ut ur den drömvärld han har skapat inom sig själv.

Denna melankoli som orsakas av sentimentalitet kan leda denna typ av person till depression. De särskilda förhållanden som naturligt upplevs av emotionella människor är ensamhet, stress, nedstämdhet och nervösa sammanbrott. De hittar alltid en anledning till deras dysterhet, sorg, depression och självmordstankar. Till exempel, en flicka som varit föremål för ett skämt som gjorts av en vän kan tänka att det är normalt att spendera hela natten gråtandes och bekymrad över varför hennes vän skulle sagt något sådant. I ett annat fall, kan grånande hår eller ett fysiskt fel vara tillräckligt nog för depression. ”Varför är inte mina ögon en annan färg?” ”Varför kunde jag inte vara lite längre?”; dussintals, eller hundratals sådana frågor upptar dessa människors sinnen, sedda som problem som motiverar deras depression.

Du hittar ofta denna typ av person sittandes i mörker och gör vad som tycks vara ”tänkande”,

skriver sorgliga dikter, stirrandes på väggen i flera timmar dagdrömmande, promenerar i regnet, suckar djupt, gråter i hemlighet, tårögd, och talar med en skälvande röst. Några av dem kommer dricka eller röka för mycket i ett påstått försök att skingra sin sorg. Dessa människor upplever depression och obehag av vad de tror är en mörk värld, som i onödan leder livet till andlig och fysisk misär. Viktigt att notera är dock att de har antagit ett beteende och en moral som ogillas av Gud.

Givetvis, skulle inte dessa människor kunna spendera hela sitt liv instängda i sina rum. Även om de har ett socialt liv, tar de med sina bristfälliga känslomässiga tillstånd offentligt. Generellt är de av en bräcklig läggning och blir lätt förolämpade. Från varje ord finner de en mening som inte var avsedd, och ser i den en mening avsedd mot dem. De blir lätt demoraliserade och förolämpade. Vid minsta provokation, väller deras ögon upp i tårar och de kan till och med gråta i hemlighet.

Hos män, kan en sentimental karaktär med tidens gång nå nya nivåer för avvikande beteende: det kan orsaka allvarliga psykiska problem, feminint beteende, sexuella oegentligheter, och kan ge upphov till homosexuella tendenser. En känslös person kan dölja perversa tendenser i sitt dolda jag, eller så kan han frimodigt förkunna dem, beroende på sin omgivning. När som helst, kan han bryta ut med sina undertryckta tendenser och därmed exponera sina dolda passioner, brist på återhållsamhet och moraliskt omdöme. Till exempel, dessa dagar, är vi vana vid att emotionella, melankoliska, introverta personer, kommer ut offentligt som aggressiva homosexuella eller transvestiter. I Koranen, fäster Gud uppmärksamhet vid skammen av denna sexuella avvikelse i orden som Lot sade till sitt folk:

OCH [MINNS] Lot som sade till sitt folk: "Måste ni begå sådana skamliga handlingar som ingen i världen har begått före er. Ni går, upptända av lust, till män i stället för till kvinnor! Nej, ni driver verkligen era utsvävningar för långt! (Koranen 7-80:81).

Visst, beror ett sådant skandalöst beteende på det faktum att människor har avvikit från Guds väg och är slavar under sina passioner och begär, vandrandes på Satans väg. Gud utfärdar denna varning till mänskligheten i Koranen:

MÄNNISKOR! Ät av det som jorden ger och som är tillåtet och hälsosamt, och följ inte i Djävulens spår; han är sannerligen er svurne fiende. Han uppmuntrar er [att begå] onda och skamlösa handlingar och [uppmanar er] att påstå om Gud sådant som ni inte kan veta något om. (Koranen 2:168-169).

Alla typer av känslösamhet som vi hittills har räknat upp, finns till viss del i alla dem som har övergett sina skäl till förmån för att leva som slavar under sina känslor. Men det tar sig olika uttryck beroende på situationerna och människorna som är iblandade. Till exempel, en arg, irriterad, obalanserad person, oavsett hur hård och gruffig han försöker vara, försöker han fortfarande dölja sin sentimentalitet och svaghet med sken av lättretlighet. En sådan person kan förnedra sig själv genom att oväntat bryta ut i tårar eller gnäll. Kort sagt, någon som inte har någon tro, eller som inte har visdom lämplig för en troende, kommer att inneha en svaghet i sinne och karaktär som är resultatet av sentimentalitet. Denna sentimentalitet kommer att visa sig i olika typer av obalanserat beteende beroende på omständigheterna, miljön och situationen.

Sentimentalitet är inte en last som finns i de troende, som har tro och fruktan för Gud.

Eftersom Satan inte har något inflytande över fromma som tror, kan han inte använda sitt vapen av sentimentalitet mot dem. I fråga om Satan, ger Gud detta kommando i Sura 15, vers 42, enligt följande: **”du skall inte ha makt över andra av Mina tjänare än dem som helt gått vilse och [av fri vilja] följer dig.”** Av denna anledning, besitter troende en karaktär förstärkt av tro, visdom och sitt engagemang i Koranen; de är starka, sunda, balanserade och insiktsfulla.

En av de vanligaste formerna av sentimentalitet i dagens samhälle är begreppet romantisk kärlek. Denna känsla upplevs olika av olika personer och finns i familjeförhållanden, i relationer av vänskap och kamratskap; men är mest vanligt i förhållandet mellan en man och en kvinna.

Eftersom idén om romantisk kärlek kanske är den mest utbredda och perversa typen av sentimentalitet, kommer vi att behandla det i ett separat avsnitt.

IDÉN OM ROMANTISK KÄRLEK

Ändå finns det människor som sätter upp medgudar vid Guds sida och ägnar dem en sådan kärlek som [bör] ägnas Gud. Men de troendes kärlek till Gud är starkare. Om bara dessa syndare kunde se - som de skall se när de står [inför] straffet - att all makt tillhör Gud och att Gud straffar med stränghet! (Koranen 2:165).

Innan vi talar om den romantiska idén om kärlek, kommer det vara bra att påminna oss om den troendes verkliga förståelse för kärlek. En person av samvete och tro vet att Gud är den varelse till vilken hans tro är bunden, och till vilken han måste närma sig med hjärtat fullt av kärlek. När allt kommer omkring, så har Gud skapat honom ur ingenting och gav honom hans kropp, hans sinne, hans samvete, hans tro och allt han besitter. Gud har uppfyllt alla hans behov och fortsätter att göra det. Han har skapat alla välsignelser i denna värld för honom. Dessutom, när den troende tillämpar lydnad, gör Gud honom glad med löftet om hans bestående glädje, och hans ändlösa välsignelse av Hans kärlek. Alla dessa saker ges fritt från hans nåd och medkänsla. Därför, i egentlig mening, är det Gud som är värd över alla andra att bli älskad. Gud varnar sina troende för detta i Koranen, sägandes **”och vänd dig med hela ditt hjärta [i bön] till din Herre.” (Koranen 94:8).**

Den kärlek som människor känner för varandra bör ha sin källa i Gud. Den person som älskar Gud känner medkänsla mot dem som lyder honom. Detta är äkta kärlek, som känns för Guds kvalitéter manifesterat i dessa människor.

En annan motivering till känslan av kärlek är det intresse och den attraktion vi känner för de ädla egenskaperna hos den älskade. När intresse och attraktion är ömsesidigt med en liknande respons från den andra personen, blir relationen till ett starkt band av kärlek. Men det som är viktigt här är att hitta den ursprungliga källan till dessa överlägsna egenskaper, och att fokusera sitt intresse, sin attraktion och kärlek mot den varelsen. Och den varelsen är Gud, som är källan till all skönhet och alla utmärkta kvalitéter, och de överlägsna egenskaper som tillskrivs Hans skapelser är bara en mycket svag bild av de eviga kvalitéter som tillhör Honom. Guds tjänare kan tillfälligt manifesteras eller spegla dessa egenskaper.

Därför, kan man säga att kärlek känns endast för Gud. Kärleken som känns för objekten där Hans attribut återspeglas måste vårdas enbart i Hans namn, och med Honom i ens hjärta och

sinne. Det är ett av de säkraste tecknen på att en person idoliserar Guds skapelser, när han ser en person eller en sak som har en existens eller styrka förutom Gud, och älskar den personen eller saken som han skulle älska Gud.

Det finns många typer av avgudadyrkan som begås i samhället som uppkommer vid främjandet av en falsk och illegitim kärlek. Idolisering av sin far, son, fru, familj eller förfäder bortsett från Gud är alla exempel på krångliga och illegitima former av kärlek.

I följande vers, förklarar Abraham hur hedningar, av ömsesidig kärlek och hänsyn mellan varandra, övergav Gud och antog idoler för dyrkan:

Och [Abraham] sade: "[Det är inte av egen övertygelse som] ni i Guds ställe dyrkar dessa avgudar, [utan] på grund av de känslor av vänskap [och solidaritet] som förenar er i detta liv. Men på Uppståndelsens dag skall ni ta avstånd från varandra och förbanna varandra, och Elden skall bli er slutliga hemvist och [där] skall ingen hjälpa er. (Koranen 29:25).

Koranen berättar alltså för oss hur dessa band av kärlek tillslut vänds till hat och svek på domedagen. Orsaken är, att när människor etablerar ett band av omåttlig kärlek eller tillbedjan sinsemellan gör de varandra till avgudar, vilket bara leder till plåga. För dem som erkänner Gud som den enda guden, finns det ingen möjlighet att sätta en annan person eller sak på samma nivå som Gud, eller älska den där saken eller personen mer än Honom. Avgudadyrkare gör det motsatta, vilket diskuteras i följande vers:

Ändå finns det människor som sätter upp medgudar vid Guds sida och ägnar dem en sådan kärlek som [bör] ägnas Gud. Men de troendes kärlek till Gud är starkare. Om bara dessa syndare kunde se - som de skall se när de står [inför] straffet - att all makt tillhör Gud och att Gud straffar med stränghet! (Koranen 2:165).

I den ovan citerade texten, förklaras det för oss hur mycket människor med tro älskar Gud. Så mycket så att det är omöjligt att säga att någon tror, om han avgudar någon eller något annat starkare än han älskar Gud. Om någon hävdar motsatsen, är det tydligt att han antingen inte är uppriktig, eller att han inte förstår Gud och Hans religion som han borde. I själva verket gör slutdelen av denna vers det klart att de som dyrkar andra förutom Gud har en felaktig och ofullständig uppfattning om Honom.

Eftersom sådana människor inte kan värdera Gud som Han borde värderas (**Koranen 39:64-65**), riktar de sina känslor av kärlek, antingen till sig själva eller till andra människor: till sina fäder, söner, bröder och systrar, fruar, män, flickvänner och pojkvänner, folk som de ser upp till som förebilder eller personer de attraheras av. Listan kan göras mycket lång. Vissa människor kan till och med rikta sina känslor av kärlek till döda ting, eller till och med abstrakta begrepp. Saker som pengar, egendom, ett hus, en bil eller falska ideal såsom befattning, rang och makt kan avgudas. Kort sagt, tillbedjan som inte styrs av tro är en del av avgudadyrkans synd, eller tillskriver gudomlighet till andra än Gud. Eftersom denna kärlek inte är riktad mot Gud på ett klokt sätt, är det en romantisk kärlek. I Koranen, säger Gud att denna typ av kärlek inte kommer att medföra några fördelar, och att verkliga fördelar är att finna i Hans åsyn:

KVINNORS kärlek, söner [i mängd], skatter av guld och silver, hästar av ädel ras,

boskap och åkerjordar har utmålats för människorna [som det mest åtråvärda i livet]. Allt detta hör till de glädjeämnena som står till buds i denna värld, men återkomsten till Gud är det högsta. (Koranen 3:14).

Vi måste älska alla dessa saker som varelser av Gud, och inse att han bara skänkt var och en av dem till oss som en välsignelse. Mänsklig kärlek är en särskilt underbar känsla som Gud har skapat. I Koranen, står det att Gud skapade människan i den ”bästa av former”. Därför är det nödvändigt för en troende att vårda en inre kärlek till dem som är värdiga det; de som är lydiga mot Gud och som har en god karaktär. Den sanna kärleken som en troende känner kan inte jämföras med den typ av kärlek som är vanlig i samhällen utan religion; det är en sublim, djup, inre känsla.

På de följande sidorna, kommer vi att titta på de människor som inte kan uppleva denna sublima känsla, vilken är en välsignelse från Gud, och fokusera vår uppmärksamhet på förhållandet mellan män och kvinnor, där kärleken har tenderat att leda till den mest förekommande typen av ”avgudadyrkan”.

Avgudadyrkande kärlek mellan män och kvinnor

I relationen mellan en man och en kvinna, inrättandet av en gemensam obligation utanför det som är godkänt av Gud, är en av de mest kritiska faktorer som leder till ”avgudadyrkan”. Det kan ske i form av äktenskap, eller ”leva tillsammans”, vilket har fått en allt mer utbredd acceptans.

I denna romantiska förståelse av kärlek, visar ”älskarna” varandra alla de plikter som borde riktas mot Gud, och **de visar varandra de känslor som borde reserveras för Gud**, som om de hade en existens förutom Honom. Dessa personer, tänker bara på varandra istället för att hålla Gud i åtanke. När de öppnar ögonen på morgonen, tänker de på varandra istället för att tacka sin skapare för den nya dagen, i syfte att behaga bara varandra, inte för att behaga Gud. De är villiga att offra sig för varandra men inte för Gud.

Kort sagt, vardera förvandlar den andra till Gud. Likaså, när vi betraktar olika exempel på denna skeva uppfattning om kärlek, som har blivit så utbredd i världen, kommer vi att finna att romantiska män och kvinnor öppet kommer att förklara för varandra, ”jag dyrkar dig”, ”Vart jag än går, tänker jag på dig”, och andra sådana uttryck. Men, oavsett vad man ser, och vart man går, är Gud den enda varelse som förtjänar att älskas, Herren av universum.

Som vi har undersökt, förefaller romantisk kärlek vara en oskyldig typ av kärlek, även om det är en typ av ”avgudadyrkan”, klandervärd i Guds ögon. Men, Satan förblindar folk från sanningen, och i så fall, i det här fallet, har han igen förvrängt sanningen för att få det att verka trevligt, och för att få folk att följa den väg han visar dem:

Vid Gud! Vi har sänt [budbärare] till folk som levde före din tid [Muhammad], men då Djävulen visade dem deras [onda] handlingar i ett fördelaktigt ljus [vände de ryggen till, och även] i dag är han deras beskyddare [de som är av samma skrot och korn]; de skall få utstå ett plågsamt straff. (Koranen 16:63).

OCH [VI lät även stammarna] Aad och Thamud gå under, vilket ni lätt kan se av [vad som återstår av] deras boplatser. Djävulen skönmålade för dem deras handlingar och

spärrade [Guds] väg för dem, trots att de var klarsynta människor. (Koranen 29:38).

Koranen uppmanar särskild uppmärksamhet åt den felande passionen som känns för en kvinna i den här typen av romantisk kärlek. Mottagaren av denna kärlek kan vara vilken kvinna som helst: en fru, flickvän, även en avlägsen ”platonisk” kärlek. Om denna typ av kärlek hindrar en person från att minnas Gud som han borde, eller får honom att föredra sin älskade i sitt hjärta istället för Gud, leder det personen till avgudadyrkan. Naturligtvis är detta ett hot, inte bara för män utan även för kvinnor.

Människor som lever absorberade i denna romantiska man-kvinna relation är ofta omedvetna om den fara de försatt sig i. Detta på grund av det faktum att de har följt sina referenser sedan barnsben från ett missriktat samhälle, utan att veta att Koranen är deras enda guide till den rätta vägen, de är helt omedvetna om att det sättet som de levt är fel i Guds ögon. Eftersom de lever sina liv utan kännedom om Gud, blir de instängda i en myr av okunnighet, men som vi sagt tidigare, tror de att de är på rätt väg. Men eftersom de inte har någon tro på Gud, har deras visdom och förståelse blivit blind.

Fångade i denna själslösa kärlek, blir män och kvinnor, som har gjort varandra till avgudar, ibland inledda till handlingar av självförstörelse. Till exempel, kan två unga förälskade människor luras till den grad att finna glädje i tanken att begå självmord. När omständigheterna inte tillåter två unga människor att vara tillsammans, kan de hoppa från en bro hand i hand för att ”föreviga” sin kärlek, eller så att ”deras själar kan vara tillsammans för evigt”, eller för något annat sådant irrationellt motiv. Men, genom att begå en sådan handling, är de inte medvetna om att de faktiskt kastar sig direkt i käftarna på helvetet. Att begå en sådan förbjuden handling utan att se något fel i det, tror de inte att de kommer återförenas med Gud, utan med varandra efter sin död. Detta kommer de inse när de ser dödsängeln, i sin sista stund, men det kommer vara för sent. Vi kan läsa i dagstidningarna om de djupt sorgsna breven som personer som begått självmord på grund av olycklig kärlek lämnat efter sig. Dessa är tydliga exempel på hur romantiken helt kan stänga en människas sinne och samvete.

Men, när ögonbindeln är borta och en person ser att löftet om evig pina är verkligt, kommer han till slut att försöka rädda sig själv genom att erbjuda som lösning den partner till vilken han blint ägnade sig och förvandlade till Gud under romantikens påverkan. Vad dessa människor kommer att göra i slutändan finns beskrivet i en vers i Koranen som följer:

[ändå] får de se varandra. För att köpa sig fri från straffet kommer den obotfärdige syndaren den Dagen att vilja offra [till och med] sina barn, sin hustru, sin broder, de anhöriga som hade beskyddat honom, ja, alla jordens invånare - [om] han på så sätt kan rädda sig. (Koranen 70:11-14).

Samma situation beskrivs i en annan vers:

kommer människan att undvika sin broder och sin moder och sin fader och sin hustru och sina barn, ja, var och en av dem skall ha nog av sina egna bekymmer. (Koranen 80:34-37).

Den typ av romantisk kärlek som leder till avgudadyrkan har blivit accepterat som helt ”oskyldigt”, som ”bara romantik” och som ”sanna känslor”; det är till och med prisat och uppmuntras. Vanligtvis, är det i unga år som människor faller under inflytande av romantiken,

vilket hindrar utvecklingen av deras sinnen och samvete, håller dem okunniga om religion, tro och syfte med skapelsen. De har glömt Gud, och vet ingenting om att älska eller frukta Honom. Avgudadyrkan blir då praxis för denna vilseledda generation.

Tv och film ålägger ofta romantiska och känslomässiga motiv för tittarna. De hävdar att sentimentalitet bara är en naturlig tendens hos människor. Romantik är ett av de mest konsekventa och säljbara teman i musik, poesi och litteratur. Satan vet mycket väl att sentimentalitet är en sjukdom som hindrar människor från att tänka på rätt sätt, att erkänna verkligheten, att vara medveten om Gud, och att överväga syftet med skapelsen och livet efter detta, och att det lockar människor bort från att praktisera sin religion och leder dem slutligen till avgudadyrkan. Därför, försöker han vilseleda samhället vid varje kurva genom ett intensivt och konstant bombardemang av sentimentala teman.

Följaktligen, de som tror att avgudadyrkan helt refererar till dyrkan av falska gudar, eller statyer av sten eller trä, bör vara noga med att inte betrakta sig som immuna mot denna fråga, eller för att vara bland dem som på domedagen kommer säga, **Då skall de i sin förvirring inte kunna säga annat än: "Herre! Det var vid Gud inte vår avsikt att sätta någon vid Din sida!" (Koranen 6:23).**

Den troendes kärlek

Kort sagt, att rikta sina känslor av tillbedjan till någon annan än Gud, eller till någon av Hans skapelser, är en avgörande orsak som leder till "avgudadyrkan". När det gäller troende, som vi sagt tidigare, älskar de bara Gud, även om de i sina trosfränder, och i skapelsen, känner igen manifestationen av Hans kvalitéer. De älskar bara för Guds skull. De älskar inte något oberoende av Honom. Profeten Mohammed uppmärksammade också detta och sade: "Den bland dina anhängare som dör utan att ha dyrkat andra förutom Allah, kommer att träda in i paradiset".¹⁵ Detta är både ett bevis och en nödvändig förutsättning för tro.

En troendes kärlek är ren och klar som ljus och skapar en lätthet i hjärtat, eftersom det verkliga föremålet för kärlek är Gud. Därför behöver en troende inte sörja över döden av någon han älskar, för hans kvalitéer var en återspeglning av Guds, eller känna sig besviken när han förlorat en av sina favoritägodelar. Han vet att ägaren till allt material och andligt goda i kärlekens ändamål, likaså skönheten i det, är en återspeglning av Gud. Gud är odödlig, oförstörbar, tidlös och evig och viktigast av allt, Han är närmre en troende än hans halspulsåder. Därför finns det ingen anledning till oro eftersom Gud, för att testa honom, bara temporärt har tagit bort det där Han reflekterades. Om han framhärdat i sin tro och rätta förståelse, kommer vad han än önskar sig i denna värld eller nästa ges till honom i överflöd som den vackra manifestationen av Gud.

Därför finns det ingen situation som skulle kunna orsaka sorg för en troende, eller orsaka honom nöd, därför att han har förstått denna hemlighet och uppnått ren tro. Gud förklarar det andliga tillståndet för den troende med dessa ord:

De som bekänner "Gud är vår Herre" och så håller fast [vid detta] skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. (Koranen 46:13).

DEN FYSISKA SJUKDOMEN ORSAKAD AV ROMANTICISM

Gud gör inte människorna den minsta orätt, men människorna gör sig själva orätt. (Koranen 10:44).

Såsom romantiken orsakar mentala och andliga skador, så orsakar den också fysisk försämring. Viktigast är de uppenbara fysiska förändringar som en person är oförmögen att dölja. Om man upplever psykisk ohälsa, spänning och oro, är det naturligt att dessa avspeglas i ens utseende. En känslomässig persons ansiktsuttryck, handrörelser och tonfall, avslöjar alla det faktum att hans eller hennes personlighet styrs av sentimentalitet.

I känslomässiga människor, kan vi känna igen de fysiska egenskaperna som en ”psykosomatiskt” eller en psykisk sjukdom kan ge upphov till. När deras kroppar förlorar sin fysiska motståndskraft, blir de svaga, immunförsvaret kollapsar och antingen hamnar de i den ena sjukdomen efter den andra, eller en befintlig sjukdom som dröjer sig kvar utan att bli bättre.

Tillsammans med denna sjukdom kommer många andra förändringar: en person kanske förlorar sitt hår, eller så kan det bli grått för tidigt och verka livlöst; huden förlorar sin fukt och elasticitet och blir torr, förtjockad, rynkig och sprucken, med resultatet att den blir mottaglig för infektioner. Vidare, eftersom cellerna är långsamma att regenerera, verkar personen ha en permanent hudåkomma; hans hy är glåmig och hans ögon är matta. Därför är det uppenbart att människor med en tendens till romantisk melankoli, som ständigt skapar problem för sig själva, åldras tidigt. Deras kroppar kan inte utstå de år av obeveklig spänning, känslomässiga skov och psykisk oro. Som en konsekvens, visar de tecken på tidigt åldrande och andra former av allvarlig fysisk försämring.

Detta är inte det sista av de fysiska skador som sentimentalitet kan tillfoga en person. Hans inre nykterhet och melankoli återspeglas på hans ansikte och i hans beteende; hela hans dynamik, ande, livslust och kärlek är allvarligt förminskat och följaktligen också hans fysiska hälsa. På grund av slöheten i hans ögon, tunnheten och livlösheten i hans hår, och spänningen i hans ansiktsmuskler, är hans uttryck spänt, dystert och obehagligt. Dessa är bara några få av de fysiska förändringar som kan äga rum. På samma sätt, lever människor som är glada, lugna och samlade mycket längre liv än de som är spända, stressade och benägna till tårar, och det är ett vetenskapligt bevisat faktum att de är friskare.

Dessutom, konfronterade med dessa fysiska förändringar, gör dem den mardröm de lever i värre, istället för att tänka på förgängligheten i världen, sin egen hjälplöshet i den och lämna sin tilltro till Gud. För de ser inte det goda som kan komma till dem från att åldras och dess effekter, de är förtvivlade och drabbas av ständig ångest. Fångade i denna onda cirkel, är de fast i en börda som är fysiskt omöjlig att utrota. Faktum är, att läkarna har angett ett antal sjukdomar som orsakas av sorg, oro och stress, och det enda botemedlet är att hitta glädje och bli mer optimistisk.

Det har fastställts att ett antal tillstånd– sömn och ätstörningar, högt eller lågt blodtryck, mage, njurar och hjärtproblem, astma, allergier, eksem, psoriasis, migrän, cancer och många sjukdomar- har psykologiska ursprung anslutna till spänning och depression. När kroppen står inför stress, finns det en biokemisk reaktion där energiförbrukningen höjs till högsta nivå, och om denna nivå av stress fortsätter, blir en obalans i kroppens funktioner resultatet. Experter har skrivit om sambandet mellan stress och smärta:

Det finns en signifikant korrelation mellan stress och de muskelspänningar och smärta det orsakar. Stress-födda spänningar orsakar venerna sammandragning, därför förhindras blodflödet till vissa områden i hjärnan. Och vidare, en vävnad som lämnas oblodig ett tag är en direkt orsak till smärta, eftersom eventuellt extra behov av syre i den spända vävnaden samt brist på blod i vävnaden stimulerar speciella smärtreceptorer. Samtidigt frigörs adrenalin och noradrenalin-ämnen som påverkar nervsystemet under stress. Dessa antingen direkt eller indirekt ökar spänningarna i musklerna. Sålunda, orsakar smärta stelhet, vilket i sin tur orsakar ångest, som sedan leder till en ökning av smärta.¹⁶

Stress och depressionsrelaterade tillstånd, såsom minnesförlust, uppmärksamhetsstörning, brist på tydligt omdöme och tänkande, nervösa ryckningar och okontrollerbart beteende, känns igen på de människor som inte har någon tro, medan de troende är andligt och mentalt sunda och välbalanserade. Det beror på, att verklig sinnesfrid och varaktig glädje kommer endast från att underkasta sig själv till Gud och lägga sig själv i Hans händer. Den troendes glädje och sinnesfrid överger honom aldrig, för att han har lämnat sig själv till Gud och till det öde som Gud har skapat, och lever sitt liv med tilltro till Honom. Genom Guds nåd, besparas han denna typ av fysisk försämring.

Känslan av melankoli som romantiken ingjuter i människor är en fruktansvärd sjukdom som endast kan tas bort genom underkastelse och glädje som tro ger. Troende, på väg till paradiset, kommer ge lovprisning till Gud med följande ord:

och de skall säga: "Vi lovar och prisar Gud som har befriat oss från all sorg! Helt visst förlåter Vår Herre mycket och Han erkänner [Sina tjänares] förtjänster. (Koranen 35:34).

Sentimentalitet är en av de vanligaste karaktärsbristerna hos dem som har antagit en livsstil och moral som strider mot religionen. Det är dock oftast inte så det har varit tänkt, ett karaktärsdrag som man föds med och inte kan ändra.

Detta andliga tillstånd är något som en person har antagit medvetet eller omedvetet. De som hävdar att slutenhet, gnällighet, melankoli och lättretlighet inte kan styras av viljan, kommer finna, efter uppriktig reflektion, att deras påstående är ohållbart. Till exempel, om en melankolisk person erbjuds en stor summa pengar, eller något annat av stort värde, kan han genast bli överlycklig, vilket är ett tydligt bevis på det faktum att om någon önskar, kan han mycket lätt överge sin förtvivalade attityd.

Så, det är tydligt att en sentimental inställning hos en person bara representerar brist på hänsyn till sin omgivning, och ett typiskt exempel på en persons orättvisa till sig själv, som Koranen säger:

Gud gör inte människorna den minsta orätt, men människorna gör sig själva orätt. (Koranen 10:44).

Men, sentimentala människor kan inte förstå denna verklighet, för att de ständigt är i ett melankoliskt och förtvivalat tillstånd. Oavsett vad som händer, kommer de alltid att hitta en anledning att känna sig ledsna och oroliga. I själva verket gör dessa människor sig orätt. Detta faktum avslöjas i Koranen enligt följande:

När Vi visar människorna Vår nåd gläds de åt detta; men när de drabbas av ett ont som är följden av deras egna handlingar, förlorar de allt hopp. (Koranen 30:36).

För att denna typ av person ska undkomma det romantiska sinnestillståndet, och bli botad från denna sjukdom, måste han vara på sin vakt, med fullt tillstånd av medvetenhet om Satan och hans bedrägerier. Och bara en persons tro kan göra detta möjligt.

En sann troende kommer finna romantikens svagheter opassande för sig själv. Han kommer bete sig rationellt, finna lösningar på problem, och göra sig själv till förebild för dem omkring honom. Dessutom, på grund av sitt överlägsna moraliska sätt och konverserande, är han naturligt innehållsrik. Ljusstyrkan och ljuset som skiner framåt från hans rättfärdiga beteende kommer att göra folk glada och lyckliga, även i de svåraste förhållanden. Ett sådant beteende kommer att bana väg för ett vackert, fredligt, värdigt liv i denna världen, och till ett liv i glädje och lycka i den kommande världen. Därför, för den troende, vars beteende och sinnestillstånd behagar Gud, kan det inte finnas någon anledning till sorg eller ångest; det kan inte finnas någonting som kan dra ner honom i pessimism. Gud uppenbarar det på detta sätt:

Men Gud skall rädda dem som fruktar Honom och belöna dem med det högsta goda; ingenting ont skall nå dem och ingen sorg skall tynga dem. (Koranen 39:61).

Dessutom, för den troende, är glädje, lycka, fred och säkerhet bara jordiska reflektioner av villkoren för livet i paradiset. Dessa nöjen börjar i denna värld; och när de som har hoppats på Gud äntligen uppnår paradiset, kommer de finna att dessa nöjen kommer bestå in i evigheten. Koranen beskriver lycksaligheten de troende åtnjuter i livet efter detta:

Den Dagen skall Gud skydda dem mot allt ont och skänka dem kraft och glädje, (Koranen 76:11).

I en annan vers, avslöjar Gud skillnaden mellan troende och icke troende på domedagen:

Den Dagen kommer några ansikten att stråla av glädje, leende och lyckliga. Men några ansikten kommer den Dagen att täckas av damm och skymmas av svart [rök]; de är de som förnekade sanningen och sjönk djupt i synd. (Koranen 80:38-42).

Icke troende, i livet efter detta, kommer att få veta verkligheten av livet i helvetet, förtjänat i denna värld genom att ge efter för Satans frestelser- ett liv som kommer att fortsätta för evigt, men med mycket större intensitet. Å andra sidan, kommer den troendes lycka avnjutas i paradiset och fortsätta utan avbrott in i evigheten.

Den Dagen skall ingen människa tala om inte Han har gett Sin tillåtelse; på några [väntar] fördömelse, på andra salighet. De fördömda skall ha Elden till boning och under stönanden och jämmer skall de förbli där så länge himmel och jord består, om inte din Herre vill annorlunda - din Herre gör vad Han vill. De saliga skall ha paradiset till boning och där skall de förbli så länge himmel och jord består, om inte din Herre vill annorlunda - en gåva av oavbruten lycka utan ände. (Koranen 11:105-108).

MISSUPPFATTNINGEN AV EVOLUTIONEN

Säg: "Skulle jag söka en annan Herre än Gud, Han som är Herre över allt som är?" Det [onda] som en människa har gjort skall läggas henne ensam till last; och på ingen bärare av bördor skall läggas en annans börda. Ni skall en Dag vända tillbaka till er Herre, och Han skall upplysa er om allt det som ni var oense om. (Koranen 6:164).

Darwinism, som syftar till att förneka det faktum av skapelsen i universum, är inget annat än en ovetenskaplig vanföreställning. Denna teori, som hävdar att liv uppstod från livlös materia genom tillfälligheter, har rivits med erkännandet att universum skapades av Gud. Det är Gud som har skapat universum och som har designat det in i minsta detalj. Därför är det omöjligt för evolutionsteorin, som menar att levande varelser inte är skapade av Gud utan är produkter av tillfälligheter, att vara sann.

Föga förvånande, när vi tittar på evolutionsteorin, ser vi att denna teori är fördömd av vetenskapliga rön. Livets design är extremt komplext och slående. I den icke-levande världen, till exempel, kan vi undersöka hur känslig balansen är som atomerna vilar på, och vidare, i den levande världen, kan vi konstatera i vilken komplex design dessa atomer sammanfördes, och hur extraordinära de mekanismer och strukturer är såsom proteiner, enzymer och celler, som är tillverkade med dem.

Denna enastående design av liv ogiltigförklarade Darwinismen i slutet av det tjugonde århundradet. Vi har behandlat denna fråga i detalj i några av våra andra studier, och ska fortsätta göra det. Dock anser vi att, med tanke på dess betydelse, att det kommer vara till hjälp att göra en kort sammanfattning här också.

Den vetenskapliga kollapsen av Darwinism

Även om doktrinen går tillbaka så långt som till det antika Grekland, var evolutionsteorin på framfart i stor utsträckning under det nittonde århundradet. Den viktigaste utvecklingen som gjorde teorin till det främsta ämnet för den vetenskapliga världen, var en bok av Charles Darwin med titeln *The Origin Of species*, som publicerades 1859. I denna bok, förnekade Darwin att olika levande arter på jorden skapades särskilt av Gud. Enligt Darwin, hade alla levande arter en gemensam förfader och de diversifierade över tid genom små förändringar.

Darwins teori, var inte baserad på någon konkret vetenskaplig slutsats; vilket han också accepterade, det var bara ett "antagande". Eftersom Darwin erkände i det långa kapitlet i sin bok med titeln "**Difficulties of the Theory**", föll teorin inför många kritiska frågor.

Darwin investerade alla sina förhoppningar på nya vetenskapliga upptäckter, som han förväntade skulle lösa "Difficulties of the Theory". Men, i motsats till hans förväntningar, expanderade vetenskapliga rön dimensionen av dessa svårigheter.

Darwinismens nederlag mot vetenskapen kan omprövas enligt tre grundläggande frågor:

- 1) Teorin kan inte på något sätt förklara hur liv uppstod på jorden.
- 2) Det finns inga vetenskapliga fynd som visar att de "evolutionära mekanismer" som föreslagits av teorin har någon makt att utvecklas alls.
- 3) Den fossila dokumentationen visar sig helt tvärtom mot förslagen i evolutionsteorin.

I detta avsnitt kommer vi att undersöka dessa tre grundläggande punkter i allmänna riktlinjer:

Det första oöverstigliga steget: Livets ursprung

Evolutionsteorin antar att alla levande arter utvecklats från en enda levande cell som uppstod på den primitiva jorden för 3,8 miljarder år sedan. Hur en enda cell kan generera miljontals komplexa levande arter, och om en sådan utveckling verkligen inträffat, varför spåren av den inte kan observeras i fossila fynd, är några av de frågor teorin inte kan besvara. Men först och främst, i det första steget av den påstådda evolutionära processen måste det frågas: Hur har denna ”första cell” uppstått?

Eftersom evolutionsteorin förnekar skapande och inte accepterar någon form av övernaturligt ingripande, hävdar den att den ”första cellen” har sitt ursprung som en tillfällighet inom naturlagarna, utan någon design, plan eller engagemang. Enligt teorin, måste livlös materia ha producerat en levande cell på grund av tillfälligheter. Detta är dock ett påstående som strider mot även de mest oantastliga reglerna i biologin.

”Liv kommer från liv”

I sin bok, hänvisar Darwin aldrig till livets ursprung. Den primitiva förståelsen för vetenskap i sin tid vilade på antagandet att levande varelser hade en mycket enkel struktur. Sedan medeltiden, spontan generation, hävdade teorin att icke-levande material kom samman till levande organismer, vilket var allmänt accepterat. Det var allmänt trots att insekter kom till från matrester och möss från vete. Intressanta experiment utfördes för att bevisa denna teori. Lite vete placerades på en smutsig trasa, och man trodde att möss skulle uppstå från det efter ett tag.

På samma sätt antogs maskar som utvecklades i kött vara ett tecken på spontan generation. Men, bara en tid senare var det underförstått att maskarna inte fanns på kött spontant, utan bars dit avflugor i form av larver, osynliga för blotta ögat. Även i den period då Darwin skrev om *The Origin of Species*, var tron om att bakterierna skulle kunna uppkomma från icke-levande materia allmänt accepterat i den vetenskapliga världen. Men, fem år efter publiceringen av Darwins bok, meddelade Louis Pasteur sitt resultat efter långa studier och experiment som motbevisat spontan generation, en hörnsten i Darwins teori. I hans triumferande föreläsning på Sorbonne 1864, sade Pasteur, ”Aldrig kommer läran om spontan generation återhämta sig från detta dråpslag träffat av detta enkla experiment”.¹⁷

Förespråkarna för evolutionsteorin motsatte sig resultaten från Pasteur länge. Eftersom utvecklingen av vetenskapen avslöjade den komplexa strukturen av cellen i en levande varelse, stod idén om att livet uppstod från en tillfällighet inför en ännu större återvändsgränd.

Resultatlösa ansträngningar under det tjugonde århundradet

Den första evolutionisten som tog upp ämnet livets ursprung under tjugohundratalet var den berömda ryske biologen Alexander Oparin. Med olika teser avancerade han på 1930-talet, han försökte bevisa att cellen hos en levande varelse kunde härröra från en tillfällighet. Dessa studier var dock dömt av misslyckas och Oparin var tvungen att göra följande bekännelse: ”Tyvärr, är problemet med cellens ursprung den kanske mest obskyra punkten i hela studien av

organismers utveckling”.¹⁸

Evolutionistanhängare av Oparin försökte utföra experiment för att lösa problemet med livets ursprung. Det mest kända av dessa experiment utfördes av den amerikanske kemisten Stanley Miller 1953. I ett experiment set-up kombinerade Miller gaserna som han påstod ha funnit i den ursprungliga jordens atmosfär, och lade till energi till blandningen, och syntetiserade flera organiska molekyler (aminosyror) som föreligger i strukturen hos proteiner.

Knappt några år hade gått innan det avslöjades att detta experiment, som sedan presenterades som ett viktigt steg i evolutionens namn, var ogiltigt. Atmosfären som hade använts i experimentet hade varit väldigt annorlunda från verkliga jordförhållanden.¹⁹

Efter en lång tystnad erkände Miller att atmosfärmediet han använt var orealistiskt.²⁰

Alla evolutionistiska insatser som lades fram under det tjugonde århundradet för att förklara livets ursprung slutade med misslyckande. Geokemisten Jeffrey Bada från San Diego Scripps Institute accepterar detta faktum i en artikel publicerad i *Earth Magazine* 1998: Idag när vi lämnar det tjugonde århundradet, står vi fortfarande inför det största olösta problemet som vi hade när vi gick in i det tjugonde århundradet: Hur uppstod liv på jorden?²¹

Livets komplexa struktur

Den främsta anledningen till varför evolutionsteorin hamnade i en så stor återvändsgränd om livets ursprung är att även de levande organismer som bedöms som de enklaste har otroligt komplex struktur. Cellen av ett levande väsen är mer komplex än alla de tekniska produkter som tillverkats av människan. Idag, även i de mest utvecklade laboratorier i världen, kan en levande cell inte framställas genom att föra samman oorganiska material.

De villkor som krävs för bildandet av en cell är för stora i mängd för att förklaras bort av tillfälligheter. Sannolikheten för att proteiner, cellens byggstenar, syntetiserats av en tillfällighet är en på 10⁹⁵⁰ för ett genomsnittligt protein som består av 500 aminosyror. I matematiken anses en sannolikhet som är mindre än en på 10⁵⁰ i praktiken vara omöjlig. Den DNA molekylen, som finns belägen i cellkärnan och som lagrar genetisk information, är en otrolig databank. Det är beräknat att om informationen som är kodat i DNA skrevs ned, skulle detta utgöra ett gigantiskt bibliotek bestående av en volym på 900 uppslagsverk på 500 sidor vardera.

Ett mycket intressant dilemma framträder vid denna punkt: DNA kan bara replikera med hjälp av vissa specialiserade proteiner (enzymer). Emellertid kan syntesen av dessa enzymer endast realiseras genom den information som kodas i DNA. Eftersom de båda är beroende av varandra, måste de existera samtidigt för replikering. Detta gör att scenariot att livet uppstod av sig själv hamnar i ett dödläge. Prof. Leslie Orgel, en ansedd evolutionist från universitetet i San Diego, Kalifornien, bekänner detta faktum i septembernumret 1994 av *Scientific American* magazine:

Det är extremt osannolikt att proteiner och nukleinsyror, vilka båda är strukturellt komplexa, uppstod spontant på samma plats vid samma tidpunkt. Dock verkar det omöjligt att ha den ena utan den andra. Och därför, vid första anblicken, skulle man kunna dra slutsatsen att i själva

verket skulle livet aldrig kunna ha sitt ursprung på kemisk väg.²²

Ingen tvekan, att om det är omöjligt för liv att ha sitt ursprung från naturliga orsaker, då måste det accepteras att livet ”skapades” på ett övernaturligt sätt. Detta faktum uttryckligen ogiltigförklarar evolutionsteorin, vars huvudsyfte är att förneka skapelsen.

Imaginära Mekanismer av Evolution

Den andra viktiga punkten som negerar Darwins teori är att båda begreppen som framförts av teorin som ”evolutionära mekanismer” i realiteten var förstått att inte ha någon evolutionär kraft.

Darwin baserade sina evolutionspåståenden helt på mekanismen ”naturligt urval”. Vikten han placerade på denna mekanism var tydlig i namnet på hans bok: *The Origin of Species, By Means Of Natural Selection...*

Naturligt urval hävdar att de levande saker som är starkare och mer anpassade till de naturliga villkoren för deras livsmiljöer kommer att överleva i kampen för livet. Till exempel, i en rådjursflock som hotas av angrepp från vilda djur, kommer de som kan springa snabbast överleva. Därför kommer rådjursflocken bestå av snabbare och starkare individer.

Men, utan tvekan, kommer inte denna mekanism orsaka att rådjur utvecklas och förvandlas till andra levande arter, till exempel hästar. Därför har mekanismen för det naturliga urvalet ingen evolutionär kraft. Darwin var också medveten om detta faktum och var tvungen att ange detta i sin bok *The Origin of Species*:

Naturligt urval kan inte göra någonting förrän gynnsamma individuella skillnader eller variationer förekommer.²³

Lamarcks påverkan

Så, hur kunde dessa ”gynnsamma variationer” uppstå? Darwin försökte besvara denna fråga med utgångspunkt från den primitiva förståelsen av vetenskap för hans tid. Enligt den franska biologen Lamarck, som levde före Darwin, förde levande varelser över de egenskaper de förvärvat under sin livstid till nästa generation, och dessa egenskaper ackumulerades från en generation till en annan, och orsakade bildandet av nya arter. Till exempel, enligt Lamarck, utvecklades giraffer från antiloper; när de kämpade för att äta bladen från höga träd, förlängdes deras halsar från generation till generation.

Darwin gav också liknande exempel, och i sin bok *The Origin of Species*, till exempel, sades det att vissa björnar som gick ner i vattnet för att hitta mat förvandlades till valar över tid.²⁴

Men, lagarna om arv som upptäcktes av Mendel och kontrollerats av vetenskapen om genetik som blomstrade under det tjugonde århundradet, demolerade helt legenden om förvärvade drag som gick vidare till kommande generationer. **Således föll naturligt urval i onåd som en evolutionär mekanism.**

Neo-Darwinism och mutationer

För att finna en lösning, avancerade darwinister med ”The Modern Synthetic Theory”, eller som det är mer allmänt känt, Neo-darwinismen, i slutet av 1930-talet. Neo-darwinism tillade mutationer, som är snedvridningar som bildas i generna hos levande varelser på grund av yttre faktorer såsom strålning eller replikeringsfel, som ”orsaken till gynnsamma variationer” förutom naturlig mutation.

Idag, är modellen som står för evolutionen i världen Neo-darwinism. Teorin hävdar att miljontals levande varelser som finns på jorden bildas som ett resultat av en process där många komplexa organ från dessa organismer såsom öron, ögon, lungor och vingar, genomgick ”mutationer” dvs. genetiska sjukdomar. Ändå finns det ett regelrätt vetenskapligt faktum som totalt undergräver denna teori: **Mutationer orsakar inte levande varelser att utvecklas; tvärtom, de orsakar dem alltid skada.**

Anledningen till detta är mycket enkelt: DNA har en mycket komplex struktur och slumpmässiga effekter kan endast orsaka skada på den. Den amerikanske genetikern B.G Ranganathan förklarar detta på följande sätt:

Mutationer är små, slumpmässig och skadliga. De förekommer sällan och i det bästa av fall kommer de vara ineffektiva. Dessa fyra egenskaper hos mutationer innebär att mutationer inte kan leda till en evolutionär utveckling. En slumpmässig förändring i en högspecialiserad organism är antingen ineffektiv eller skadlig. En slumpmässig förändring i en klocka kan inte förbättra klockan. Det kommer förmodligen att skada den eller i bästa fall vara verkningslöst. En jordbävning förbättrar inte staden, den medför förstörelse.²⁵

Inte överraskande, har inget mutationsexempel som är användbart, det vill säga som observerats för att utveckla den genetiska koden, hittills uppmärksammats. Alla mutationer har visat sig vara skadliga. Det var underförstått att mutation, som presenteras som en ” evolutionär mekanism”, faktiskt är en genetisk händelse som skadar levande varelser och gör dem handikappade (den vanligaste effekten av mutation på människor är cancer). Utan tvekan, en destruktiv mekanism kan inte vara en ”evolutionär mekanism”. Naturligt urval, å andra sidan, ”kan inte göra något av sig själv” vilket Darwin också accepterade. Detta faktum visar oss att det inte finns någon ”evolutionär mekanism” i naturen. Eftersom ingen evolutionär mekanism existerar, kan heller ingen imaginär process kallad evolution ha ägt rum.

De fossila fynden: Inga tecken på mellanformer

Det tydligaste beviset för att scenariot som föreslås av evolutionsteorin inte ägt rum är fossila fynd.

Enligt evolutionsteorin har varje levande art ursprung ur en föregångare. En tidigare existerande art förvandlades till något annat över tid och alla arter har kommit till på detta sätt. Enligt teorin fortsätter denna förvandling gradvis under miljontals år.

Om detta vore fallet, borde många förmedlande arter ha funnits och levt inom denna långa omvandlingsperiod. Till exempel, borde en del halv fisk/halv- reptiler ha levt i det förflutna och förvärvat några reptildrag utöver de fiskdrag de redan hade. Eller så skulle det ha funnits några reptil-fåglar som förvärvat en del fågeldrag förutom de reptilegenskaper de redan hade. Eftersom dessa skulle varit i en övergångsfas, borde de varit handikappade, defekta,

lamslagna levande varelser. Evolutionister refererar till dessa imaginära varelser, som de tror sig ha levt i det förflutna, som ”**mellanformer**”.

Om sådana djur verkligen har existerat borde det finnas miljoner och till och med miljarder av dem i antal och mångfald. Ännu viktigare, resterna av dessa märkliga varelser borde finnas i fossila fynd. I *The Origin of species*, förklarade Darwin:

Om min teori stämmer, måste otaliga mellanformer som förbinder alla arter i samma grupp tillsammans förvisso ha funnits... Följaktligen, bevis på deras tidigare existens kunde hittas endast bland fossila lämningar.²⁶

Darwins förhoppningar krossas

Men även om evolutionisterna har gjort stora ansträngningar för att finna fossila fynd sedan mitten av nittonhundratalet över hela världen, har inga övergångsformer ännu avslöjats. Alla fossiler som grävdes fram i utgrävningar visade, i motsats till evolutionisternas förväntningar, att liv uppstod på jorden plötsligt och fulländat. En berömd brittisk paleontolog, Derek V. Ager, erkänner detta faktum, även om han är en evolutionist:

Poängen visar sig att om vi undersöker fossila fynd i detalj, antingen via ordern de har kommit till eller arten, finner vi- om och om igen- inte gradvis utveckling, utan en plötslig explosion av en grupp på bekostnad av en annan.²⁷

Detta innebär att i fossila fynd, dyker alla levande arter plötsligt upp som fullt utvecklade, utan några mellanformer däremellan. Detta är raka motsatsen till Darwins antaganden. Dessutom, är det mycket starka bevis på att levande varelser är skapade. Den enda förklaringen till att levande arter uppstår plötsligt och fullständiga i varje detalj utan någon evolutionär förfader kan vara att denna art skapades. Detta faktum medges även av den allmänt kända evolutionistiske biologen Douglas Futuyma:

Skapelse och evolution, mellan dem, uttöms de möjliga förklaringarna till uppkomsten av levande varelser. Organismer uppstod på jorden antingen fullt utvecklade eller inte. Om de inte gjorde det, måste de ha utvecklats från redan existerande arter genom någon process för modifiering. Om de uppstod i ett fullt utvecklat tillstånd, måste de verkligen ha skapats av någon allsmäktig intelligens.²⁸

Fossiler visar att levande varelser framträdde fullt utvecklade och i ett perfekt tillstånd på jorden. Det betyder att ”**arternas ursprung**”, i motsats till **Darwins förmodan, inte är evolution utan skapelse.**

Sagan om Mänsklig Evolution

Ämnet som oftast tas upp av förespråkarna för evolutionsteorin är ämnet om människans ursprung. Det darwinistiska påståendet anser att den moderna människan utvecklats från någon slags apliknande varelser. Under denna påstådda utvecklingsprocess, som ska ha startat för fyra till fem miljoner år sedan, hävdas det att det fanns några ”övergångsformer” mellan den moderna människan och hans förfäder. Enligt detta helt imaginära scenario, är fyra grundläggande ”kategorier” listade:

1. *Australopithecus*
2. *Homo habilis*
3. *Homo erectus*
4. *Homo sapiens*

Evolutionister kallar de så kallade första apliknande förfädernas män "Australopithecus" som betyder "Sydafrikans apa". Dessa levande varelser är faktiskt inget annat än en gammal ap-art som blivit utrotad. Omfattande forskning på olika *Australopithecus*-exemplar av två världsberömda anatomer från England och USA, nämligen Lord Solly Zuckerman och professor Charles Oxnard, har visat att dessa tillhörde en vanlig ap-art som dog ut och som inte bar några likheter med människor.²⁹

Evolutionister klassificerar nästa steg i människans utveckling som "homo", som är "man". Enligt evolutionisternas påstående, är de levande varelserna i Homo-serien mer utvecklade än Australopithecus. Evolutionister utformar ett fantasifullt evolutionssystem genom att ordna olika fossil av dessa varelser i en viss ordning. Detta schema är imaginärt eftersom det aldrig har bevisats att det finns ett evolutionärt förhållande mellan dessa olika klasser. Ernst Mayr, en av de viktigaste förespråkarna för evolutionsteorin under det tjugonde århundradet, hävdar i sin bok *One Long Argument* att "särskilda historiska [pussel] såsom livets ursprung eller *Homo sapiens*, är extremt svårt och kanske till och med motstår en slutlig, tillfredsställande förklaring".³⁰

Genom att beskriva kedjan som "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*", antyder evolutionister att var och en av dessa arter är varandras förfäder. Dock har de senaste resultaten från paleoantropologier visat att Australopithecus, *Homo habilis* och *Homo erectus* levde i olika delar av världen på samma gång.³¹

Dessutom, har ett visst segment av människor som klassificerats som *Homo erectus* levt fram till mycket modern tid. *Homo sapiens neandarthalensis* och *Homo sapiens sapiens* (den moderna människan) samexisterade i samma region.³²

Denna situation tyder uppenbart på ogiltighet av påståendet att de är förfäder till varandra. En paleontolog från Harvard University, Stephen Jay Gould, förklarar detta dödläge av evolutionsteorin, även om han är en evolutionist själv:

Vad har det blivit av vår stege om det finns tre samexisterande härstamningar av hominider (*A. africanus*, *de robusta Australopithecines*, och *H. habilis*), där ingen härrör tydligt från en annan? Dessutom, visar ingen av de tre någon evolutionär utveckling under sin mandatperiod på jorden.³³ Kort sagt, scenariot av den mänskliga evolutionen, som syftar till att upprätthållas med hjälp av olika ritningar av några ”halv apa, hälften människa” varelser som förekommer i media och kursböcker, det är ärligt talat, med hjälp av propaganda, ingenting annat än en berättelse utan vetenskaplig grund.

Lord Solly Zuckerman, en av de mest kända och respekterade forskarna i Storbritannien som forskat i ämnet i flera år, och speciellt studerat *Australopithecus* fossil i 15 år, har äntligen dragit slutsatsen, trots att han själv är en evolutionist, att det i själva verket inte finns något sådant släkträd som förgrenar sig ut från apliknande varelser till människa.

Zuckerman gjorde också ett intressant ”spektrum av vetenskap”. Han bildade ett spektrum av vetenskaper som sträckte sig mellan dem han ansåg vetenskapliga till dem han ansåg ovetenskapliga. Enligt Zuckermans spektrum, är det mest “vetenskapliga”, beroende av konkret data-vetenskap, kemi och fysik. Efter dem kommer den biologiska vetenskapen och därefter samhällsvetenskap. Vid borten änden av skalan, vilket är den del som anses mest “ovetenskaplig”, är “extra sensorisk perception” –begrepp som telepati och sjätte sinnet- och slutligen ”människans evolution”. Zuckerman förklarar sitt resonemang:

Vi flyttar sedan direkt från registret över objektiv sanning till områden som antas vara biologisk vetenskap, som utomsinnlig varseblivning eller tolkningen av människans fossila historia, till den troende [evolutionisten] allt är möjligt- och där den ivrigt troende [på evolution] ibland kan tro flera motstridiga saker på samma gång.³⁴

Berättelsen om mänsklig evolution reduceras ner till ingenting annat än fördomsfulla tolkningar av några fossiler som grävts fram av vissa människor, som blint följer deras teori.

Teknik i ögat och örat

Ett annat ämne som förblir obesvarat av evolutionsteorin är den utmärkta kvalitén på uppfattningen i ögat och örat.

Innan vi fortsätter till ämnet om ögat, låt oss kort svara på frågan om ”hur vi ser”. Ljusstrålar som kommer från ett föremål faller motsatt på ögats näthinna. Här, överförs dessa ljusstrålar till elektriska signaler av cellerna och de når en liten fläck längst bak i hjärnan som kallas syncentrum. Dessa elektriska signaler uppfattas i detta centrum av hjärnan som en bild efter en serie av processer. Låt oss med denna tekniska bakgrund göra en del tänkande.

Hjärnan är isolerad från ljus. Detta innebär att insidan av hjärnan är solid mörk, och att ljus inte når den plats där hjärnan är belägen. Den plats som kallas syncentrum är en solid mörk plats där inget ljus någonsin når in; det kan till och med vara den mörkaste plats du någonsin känt till. Men, du observerar en lysande, ljus värld i detta beckmörker.

Bilden som skapas i ögat är så skarp och tydlig att till och med tjugohundratalets teknik inte kunnat uppnå den. Till exempel, titta på den bok du läser, dina händer som du håller den med, lyft sedan huvudet och se dig omkring. Har du någonsin sett en så skarp och tydlig bild som denna på någon annan plats? Till och med den mest utvecklade Tv-skärmen som producerats av de största Tv-producenterna i världen kan inte ge en så skarp bild åt dig. Detta är en tre-dimensionell, färgad och extremt skarp bild. Under mer än 100 år har tusentals ingenjörer försökt uppnå denna skärpa. Fabriker, stora verksamheter har inrättats, mycket forskning har gjorts, planer och design har gjorts för detta ändamål. Igen, titta på en Tv-skärm och boken du håller i din hand. Du kommer att se att det finns en stor skillnad i skärpa och distinktion. Dessutom, visar Tv-skärmen dig en tvådimensionell bild, medan du med dina ögon ser ett tredimensionellt perspektiv som har djup.

Under många år, har tiotusentals ingenjörer försökt att göra en tre-dimensionell Tv och försökt nå ögats synkvalitet. Ja, de har gjort ett tre-dimensionellt Tv-system, men det är inte möjligt att titta på det utan att sätta på sig glasögon; dessutom är det bra en artificiell tre-dimension. Bakgrunden är mer suddig, förgrunden visas som en inställning papper. Aldrig har det varit möjligt att producera en så skarp distinkt syn som den i ögat. I både kamera och Tv finns det en förlust av bildkvalité.

Evolutionister hävdar att mekanismen som producerar denna skarpa och distinkta bild har skapats av en slump. Nu, om någon sade dig att Tv:n i ditt rum bildades som ett resultat av en slump, att alla dess atomer bara råkade komma samman och göra upp den här enheten som producerar en bild, vad skulle du tänka? Hur kan atomer göra vad tusentals människor inte kan?

Om en utrustning som producerar en mer primitiv bild än ögat inte kan ha bildats av en slump, då är det mycket tydligt att ögat och bilden som ses av ögat inte kan ha bildats av en slump. Samma situation gäller örat. Ytterörat fångar upp de tillgängliga ljuden med hjärtörat och leder dem till mellanörat; mellanörat överför ljudvibrationerna genom att intensifiera dem; innerörat skickar dessa vibrationer till hjärnan genom att översätta dem till elektriska signaler. Precis som med ögat, slutförs hörselprocessen i hörselcentrat i hjärnan.

Situationen i ögat är också sant för örat. Det vill säga, att hjärnan är isolerad från ljud precis som den är för ljus; den släpper inte in något ljud. Därför, oavsett hur bullrigt det är på utsidan, är insidan av hjärnan helt tyst. Ändå, uppfattas de skarpaste ljuden i hjärnan. I din hjärna, som är isolerad från ljud, lyssnar du på symfonier av en orkester, och hör alla ljud på ett fullsatt ställe. Men, om ljudnivån i hjärnan mättes med en exakt enhet i det ögonblicket, skulle det märkas att en fullständig tystnad råder där.

Som är fallet med bildspråk, har decennier av ansträngningar lagts ner på att försöka skapa och reproducera ljud som är troget originalet. Resultatet av dessa ansträngningar är ljudinspelare, hi-fi system och system för att känna av ljud. Trots all denna teknik och de tusentals ingenjörer och experter som har arbetat med denna strävan, har inget ljud ännu erhållits som har samma skarpa och klarhet som ljudet som uppfattas av örat. Tänk på ett hi-fi system av högsta kvalité som tillverkats av det största företaget i musikbranschen. Även i dessa enheter, går en del av ljudet förlorat vid inspelning; eller när du sätter på en hi-fi hör du alltid ett väsende ljud innan musiken startar. Men, de ljud som är produkter av tekniken för den mänskliga kroppen är extremt skarpa och tydliga. Ett mänskligt öra uppfattar aldrig ett ljud tillsammans med ett väsende eller atmosfäriskt ljud som hi-fi gör; det uppfattar ljud exakt som det är, skarpt och tydligt. Det är så det har varit sedan människans skapelse.

Hittills, har ingen visuell- eller inspelnings apparatur som producerats av människan varit så känslig och framgångsrik i att uppfatta sensoriska data som ögat och örat. Dock, när det gäller att se och höra, ligger ett mycket större faktum bakom allt detta.

Till vem tillhör medvetandet som ser och hör inuti hjärnan?

Vem är det som ser en lockande värld i sin hjärna, lyssnar på symfonier och fågelkvitter och luktar rosen?

De stimuli som kommer från ögon, öron och näsa hos en människa reser till hjärnan som elektrokemiska nervimpulser. I biologi, fysiologi och biokemiböcker, kan du finna många detaljer om hur denna bild formas i hjärnan. Men, du kommer aldrig kommer över det viktigaste faktum om detta ämne: Vem är det som uppfattar dessa elektrokemiska nervimpulser som bilder, ljud, lukter och sensoriska händelser i hjärnan? Det finns en medvetenhet i hjärnan som uppfattar allt detta utan att känna något behov av ögon, öron och näsa. Till vem tillhör detta medvetande? Det råder ingen tvekan om att detta medvetande inte tillhör nerverna, fettlagret och nervcellerna som ingår i hjärnan. Det är på grund av detta som darwinistiska-materialister, som tror att allt består av materia, inte kan ge något svar på dessa frågor.

För detta medvetande är den anda som skapats av Gud. Anden behöver varken ögat för att titta på bilderna eller örat för att höra ljuden. Vidare, behöver den heller inte hjärnan för att tänka.

Alla som läser detta explicit och vetenskapliga faktum bör fundera på den allsmäktige Guden, bör frukta Honom och söka sin tillflykt till Honom, Han som pressar in hela universum i ett kolsvart rum på några få kubikcentimeter i en tre-dimensionell, färgad, skuggig och lysande form.

En materialists tro

Den information vi har presenterat hittills visar oss att evolutionsteorin är ett påstående som uppenbart strider mot vetenskapliga rön. Teorins påstående om livets ursprung är oförenligt med vetenskap, de evolutionära mekanismer den föreslår har ingen evolutionär kraft, och fossiler visar att de mellanformer som teorin kräver aldrig har existerat. Så, på följande sätt kan det säkerställas att

evolutionsteorin bör skjutas åt sidan som en ovetenskaplig idé. Det är så här många idéer, som den jordcentrerade universummodellen, har flyttats från dagordningen för vetenskap genom historien.

Dock håller evolutionsteorin sig hårt kvar på dagordningen för vetenskap. Vissa människor försöker till och med representera kritik riktad mot teorin som en ”attack på vetenskapen”. Varför? Anledningen är att evolutionsteorin är en oumbärlig dogmatisk tro för vissa kretsar. Dessa kretsar ägnar sig blint åt materialistisk filosofi och anammar darwinism eftersom det är den enda materialistiska förklaringen som kan läggas fram för naturens mekanism.

Intressant nog, erkänner de också detta faktum från tid till annan. En välkänd genetiker och en frispråkig evolutionist, Richard C. Lewontin från Harvard University, bekänner att han ”först och främst är en materialist och sedan en vetenskapsman”:

Det är inte det att vetenskapens metoder och institutoner på något sätt tvingar oss att acceptera en väsentlig förklaring till den fenomenala världen, men tvärtom, att vi är tvingade av vår på förhand anslutning till materiella orsaker att skapa en apparat för undersökning och en uppsättning begrepp som producerar materiella förklaringar, oavsett hur krångligt, oavsett hur mystifierande det är för den oinvigde. Dessutom, är materialism absolut, så vi kan inte tillåta en gudomlig fot genom dörren.³⁵

Dessa är tydliga uttalanden om att darwinism är en dogm som hålls vid liv bara för sakens anslutning till materialistisk filosofi. Denna dogm hävdar att det inte finns något väsende utanför materia. Därför hävdas det att livlös, omedveten materia skapat liv. Det insisterar på att miljontals olika levande arter; till exempel fåglar, fiskar, giraffer, tigrar, insekter, träd, blommor, valar och människor uppstod som ett resultat av samspelet mellan materia såsom ösregnet, blixten etc. ur livlös materia. Detta är ett bud som strider mot både förnuft och vetenskap. Ändå fortsätter darwinister att försvara den bara för ”att inte tillåta en gudomlig fot genom dörren”.

Den som inte ser på ursprunget för levande varelser med en materialistisk påverkan kommer att se denna uppenbara sanning: Alla levande varelser är verk av en Skapare, som är allsmäktig, klok och allvetande. Denna skapare är Gud, som skapade hela universum från icke-existens, konstruerade det i den mest perfekta form och formade alla levande varelser.

De svarade: "Stor är Du i Din härlighet! Vi äger ingen annan kunskap än den som Du har gett oss; Du är den Allvetande, den Allvise." (Koranen 2:32).

NOTER

1. Michael Howard, *The Occult Conspiracy: The Secret History of Mystics, Templars, Masons and Occult Societies*, Rider & Co Ltd, London, 1989, s. 106.

2. Gerhard Rempel, "Reform, Liberation and Romanticism in Prussia," <http://mars.wnec.edu/~grempe/courses/germany/lectures/07reform.html>
3. Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, *The Messianic Legacy*, Corgi Books, London, 1991, s. 199.
4. M.F. Ashley-Montagu, *Man in Process*, World Pub. Co., New York, 1961, s. 76-77; citerat i Bolton Davidheiser, W E Lammers (ed) *Scientific Studies in Special Creationism*, 1971, s. 338-339.
5. Hoetzendorff, *Aus Meiner Dienstzeit*, IV, s. 128-129; citerat i James Joll, *Europe Since 1870: An International History*, Penguin Books, Middlesex, 1990, s. 164.
6. J.J. Ruedorffer (pseudonym för K. Riezler), *Grundzüge der Weltpolitik in der Gegenwart*, Stuttgart and Berlin, 1914, s. 23; citerat i James Joll, *Europe Since 1870: An International History*, Penguin Books, Middlesex, 1990, s. 164.
7. Janet Biehl, "'Ecology' and the Modernization of Fascism in the German Ultra-right", *Introduction to Ecofascism, Lessons From the German Experience*, by Janet Biehl and Peter Staudenmaier, Ak Press, 1995, Skottland.
8. Daniel Gasman, *The Scientific Origins of National Socialism: Social Darwinism in Ernst Haeckel and the German Monist League*, London, Macdonald & Co., 1971, s. xxiii.
9. Daniel Gasman, *The Scientific Origins of National Socialism: Social Darwinism in Ernst Haeckel and the German Monist League*, London, Macdonald & Co., 1971, s. xxii-xxiii.
10. Janet Biehl, "'Ecology' and the Modernization of Fascism in the German Ultra-right", *Introduction to Ecofascism, Lessons From the German Experience*, by Janet Biehl and Peter Staudenmaier, Ak Press, 1995, Skottland.
11. Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, *The Messianic Legacy*, Corgi Books, London, 1991, s. 199.
12. Hadith Abu Dawud och An-Nasa'i med auktoritet av Abu Umamah, ord av profeten Muhammed, urval från Hadith, Sammanställt av Maulana Wahiduddin Khan.
13. Berättad av Abu Huraira, Bukhari, Muslim, idealisk kvinna i Islam, med Imran Muhammad.
14. Sahih Bukhari, vol. 8, nr. 135.
15. Berättad av Abu Dhar, Sahih Bukhari, bok 4, nr. 445.
16. Acar Baltas, Zuhail Baltas, stres ve Basa Cikma Yollari (stress och sätt att hantera det), Remzi Kitabevi, juli 1997, s. 162.
17. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, s. 4.

18. Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (nytryck), s. 196.
19. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", bulletin från The American Meteorological Society, vol. 63, November 1982, s. 1328-1330.
20. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.
21. Jeffrey Bada, *Earth*, Februari 1998, s. 40.
22. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, vol. 271, Oktober 1994, s. 78.
23. Charles Darwin, *The Origin of Species by Means of Natural Selection*, The Modern Library, New York, sid. 127.
24. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, sid. 184.
25. B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
26. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, sid. 179.
27. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, sid. 133.
28. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983. sid. 197.
29. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, sid. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol. 258, sid. 389.
30. "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, sid. 20.
31. Alan Walker, *Science*, vol. 207, 7 Mars 1980, sid. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, första utgåvan., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, sid. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, s. 272.
32. Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive *Homo erectus* May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans," *Time*, 23 December 1996.
33. S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, s. 30.
34. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, s. 19.
35. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," *The New York Review of Books*, 9

Januari, 1997, s. 28.

